

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Θ' — Τεύχος 105
ΙΟΥΛΙΟΣ 1916

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Διὰ τὸν ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Δρ. Χρ.	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ," - ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Δι' ἔγγραφαί ἀρχοῦσι ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σοφία Τρικούση.—Ἑλληνικὴ Κοινωνία: Θεόδ. Βελιανίτης.—Ὁ Ἀρχιδυὲς Λουδοβίκος Σαλβατὼρ τῆς Αὐστρίας: Σπυρ. Δε-Βιδίης.—Le Bois de la Cambres: Νίκα Δανδραμῆ.—Ἡ Γρηά: Μετάφρασις Ἰβάνου Ἀλεξ.—Ἡ Ἑστάνησος κατὰ τὸν ἱερὸν τοῦ 1821 ἀγῶνα: Χαράλαμπος Παντ. Καραβίας.—Ὁ Μεντιουάφ.—Ἰούλιος 1916 Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴ ζωὴ.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι: Θεάτρα.—Ἱστορικὴ Ἱεροουγία: Δ^{ος} Α. Ν.—Μία ἐργασία τοῦ κ. Χασιώτη.—Ἀπὸ τὴν ζῶην τοῦ μηνός: Δ. Δ. Ζ.—Τὸ Διάταγμα περὶ ἐνοικίων.—Ἀπὸ τὰ περιεργα τῆς ζωῆς.—Ὀλιγόστιχα.—Νέαι ἐκδόσεις.—Δήλωσις.
 ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ τῶν Γάλλων.—Αἱ δωρεαὶ τῆς Βασιλείας μας.—Ἡ καταστροφὴ τοῦ Τατοῦν καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ἀνευθύνων.—Τὸ Δεκάλετον.—Ἡ εὐθύνη συγκοινωνία.—Εἰμῶθα ἀκάθαρτοι.
 ΕΙΚΟΝΕΣ: Σοφία Τρικούση.

ΑΘΗΝΑΙ

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'acou-
 pagnement pour les dames et Messieurs qui jom-
 ent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique».

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	" " "	10 " "	" "
1	" tous le 25 jours	5	" "

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκίπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἔξ Ἀθηνῶν	Ὅτις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ. 7.65	6.40	3.85
» Ἀργος	Εἰσιτήρ. 15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ. 12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ. 23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ. 18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ. 21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ. 27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ. 13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ. 19.65	15.55	9.35
» Πόργον	Εἰσιτήρ. 37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ. 27.05	15.55	13.55

Ἔξ Πατρῶν	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
Διὰ Πόργον	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Δεχατὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἔξ Τριπόλεως	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
Διὰ Καλάμας	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὁδῷ Ἐργοῦ δρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονὸν καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήμα-
 τος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελεῖό-
 τερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυ-
 λοιπὰ καὶ ἐν τῇ ματα καὶ θαντέλλας καὶ τὰς
 τελευταίας μόδας εἰς ὄφασματα. Δὲν θὰ σὰς προ-
 σελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστή-
 ματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰσχυροῦσα εἰς τοὺς Καταστηματαίρ-
 χας τούτους εὐγένεια καὶ ἀερότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΣ ΑΘΗΝΑΣ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πόργον, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πόργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πόργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πόργον Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πόργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πόργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλίμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 40 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 ἔτη

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ: Τη 28 Φεβρουαρίου, 24 Απριλίου, 26 Ιουνίου, 25 Σεπτεμβρίου, 27 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου, 1916

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη έκαστης τών κληρώσεων

Καθ' έκαστην κλήρωσιν εκδίδονται: 100,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 400,000. Παράχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 200,000.

*Έκαστον άκέραιον γραμματίον τιμάται δρ. 4, δυνάμενον να διαιρηθῆ εις τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα άντι μιάς δραχμῆς.

Κέρδη		Δραχμαί	Έν Ελφ
1	εξ	80,000	80,000
1	εξ	20,000	20,000
2	από	2,500	5,000
6	από	1,000	6,000
15	από	400	6,000
25	από	200	5,000
1,950	από	40	78,000
2,000			200,000

Δι' έκαστην τών κληρώσεων εκδίδονται ίδια άκέραια γραμμάρια, παλούμενα άντι τεσσάρων δραχμών, ισχύοντα δι' όλόκληρον το κέρδος και δυνάμενα να διαιρηθώσιν εις τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα άντι μιάς δραχμῆς έκαστον και παράχοντα συμμετοχὴν εις τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

*Άμοιβαι, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιάς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάρια ἢ τμήματα γραμματίου αξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς %ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιάς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμάρια ἢ τμήματα γραμματίου αξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς %ο, και εἰς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων και τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς %ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυνεῖσθε εἰς τὸ Γραφεῖον Δαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου και τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς και τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Ἀυγούστου 1915—03 Ἰουνίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Έτη	Διπλα ἐνεσται
1915—1916	202.629.631
1914—1915	214.884.234
1913—1914	207.304.885

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ποσὴν δελτίων	Συμψηφισμός	Υπόλοιπον
1915—1916	82.435.800	71.827.700	10.608.100
1914—1915	108.905.700	95.127.800	7.777.900
1913—1914	80.457.000	63.509.700	16.947.300

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Έτη	Εισαγωγή	Εξαγωγή	Υπόλοιπον
1915—1916	17.923.441	14.427.003	3.496.938
1914—1915	36.307.927	33.983.179	2.324.148
1913—1914	22.150.163	16.490.437	2.659.726

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΔΙΩΤΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ενεχυρώσεις	Αναλήψεις	Υπόλοιπον
1915—1916	9.889.900	9.532.600	357.000
1914—1915	4.317.360	4.208.500	108.100

Σημείωσις.— Έκτός τῶν λιτρῶν ἐνεστικῶν 202.029.931 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν και ἀνεκαθάριστοι διάσπαρσις παρὰ τῶ τελωνεῖα Πατρῶν τὴν 30 Ἰουλίου ἔ. ἔ. λιτρ. ἐνετ. 428.900 μικτοῦ βάρους.

Έν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουλίου 1916.

(Έκ τοῦ Γραφείου)

SALON FEMINA

LAZ. THEODOSSIOY

COIFFEUR DES DAMES

NIKIS 10 ATHENES

ONDULATION MACREE

CHAMPOINE

POSTICHES D'ART

FRISURE NATURELLE

CHEVEUX GARANTIS

TEINTURE ORIENTAL

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

• ΣΤΕΙΝ ΛΙΜΙΤΕΔ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, επανωφόρια κτλ. δια κυρίας και κοράσια.

Είδη κλεμκίης, ύποκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλκάν, δια τα είδη έσωροχων πολυτελείας ή μή, είδη δερμάινα, ύποδήματα, καπέλλα, είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κ.τ.λ.

ΚΑ-Ι ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατά και Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1916.

ΤΕΥΧΟΣ 105

Σοφία Τρικούπη

νοντο από τας οικογενείας εκείνας, αΐτινες εϊργάσθησαν διά τήν Ἐθνικήν ἀνεξαρτησίαν, τήν ἀρχήν δὲ ταύτην ἐτήρησαν οἱ Βασιλεῖς μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐγκατέλειψαν τήν Ἑλλάδα. Μεταξὺ τῶν κυριῶν τούτων διέπρεψαν καθ' ὅλην τήν Εὐρώπην διά τε τὸ ὑπέροχον κάλλος καὶ τὸ πνευμά των ἡ Φοικεῖνὴ Μανρωμιάλη καὶ ἡ Ρόζα Μπότσαρη, τῶν ὁποίων αἱ εἰκόνας εἶνε ἀνθηρημέναι εἰς τὴν ἐθνικὴν Πινακοθήκην τοῦ Μονάχου.

Ἡ δευτέρα Δυναστεία ὑπῆρξε δημοκρατικώτερα. Ἄλλως τε καὶ τὸ γενικὸν πνεῦμα ἐν Εὐρώπῃ εἶχεν ἕνεκα τῶν Παρισίων ἐπαναστάσεων τοῦ 1830 καὶ 1848 ὑποστῆ μεγάλην μεταβολήν. Τῆς δημοκρατικότητος ταύτης τῆς δευτέρας Δυναστείας ἐπωφεληθεῖσα εἰσπεθήσθη ἐν μέσῳ αὐτῆς μία τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἀνέτρεπεν ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς ὄρους. Ἡ τάξις αὕτη ἦτο ἡ ἐξωθεν ἐλθούσα κυρίως πρὸ τριακονταετίας. Τοὺς ἀνηκόντας εἰς αὐτὴν ὁ μακαρίτης μυθιστοριογράφος Στέφανος Ξένος ἀπεκάλει **χρυσοκανθάρους**, διότι πλὴν τοῦ πλοῦτου των, τὸν ὁποῖον ἠϋΐσθησαν τεραστίως ἐνταῦθα διὰ χρηματιστικῶν παιγνίων, οὐδὲν ἄλλο πρὸς ὅσον εἶχον. Ὁ Ξένος ὁ διαβίωσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγνώριζεν αὐτοὺς κάλλιστα καὶ συνίστα μεγάλην ἐπιφυλακτικότητα. Ἡ ἐπίθεσις του ἦτο σκληροτάτη. Ἀπεκάλυπτεν ὅλον τὸ παρελθὸν αὐτῶν, ὅπερ περιεστρέφετο εἰς ταπεινά καὶ χυδαῖα ἐπαγγέλματα, εἰς κοινωνικὰς περιφρονησεις, εἰς ὑπόπτους χρεωκοπίαις, εἰς χρηματιστικὰ παίγνια, εἰς ρυπαρὰς ἐπιχειρήσεις, ἀπὸ τῶν ὁποίων προῆλθε σχετικῶς τις πλοῦτος, χωρὶς νὰ παράσῃ εἰς αὐτοὺς κοινωνικὴν τὴν θέσιν εἰς τὰς χώρας εἰς ἃς ἕξων ἀφανεῖς καὶ ἀσήμαντοι.

**

Αἱ εἰκόνας ἃς ἔδιδεν ὁ μακαρίτης Ξένος περὶ τῶν εἰσερχομένων ἐξωθεν, δὲν ἦσαν πολὺ γλαφυραὶ ἄλλ' εἰς τὴν μικρὰν κοινωνίαν μας, τὴν μὴ πλουσίαν εὖρον ποικίλας ἐνθαυρούμεναις βοηθοῦμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ πλοῦτου τῶν, ἐγκαθιδουρήθησαν ἐνταῦθα καὶ παραδόξως παρεμέρισαν τὰς τάξεις ἐκείνας, αἰτινες

ἔξ ἱστορικῶν καὶ κοινωνικῶν λόγων ἀπετέλουν τὸ ἄνθος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐπὶ τῆς πρώτης Δυναστείας.

Οὕτω πως ἀφείθησαν ὀλιγάριθμοι τινὲς ὅπως διαπραττουν ὅ,τι θέλουν καὶ ἐνθαυρούμενοι πανταχόθεν ᾤθησαν τὴν ἰταμότητά των εἰς τὸ ἔπακρον. Οἱ οἰκοὶ των ἐδέχοντο τοὺς κορυφαίους τῆς πολιτείας, οἱ Βασιλοπαῖδες μετέβαινον ἀνεξετάστως εἰς αὐτοὺς, τὸ δὲ χεῖριστον εἰσῆχθησαν ἡθὴ μὴ προσάδοντα εἰς τὸν βίον τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἐκυκλοφόρουσαν τοιαῦτα σκάνδαλα, τὰ ὁποία δὲν ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων διαδόσεων. Ἐν τούτων οἱ ἀγνοοῦντες τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἰδίως τὸ Διπλωματικὸν Σώμα καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ξένοι, υποθέτουν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ τὸ ἄνθος αὐτῆς εἶνε ἡ ὑπὸ τοιαύτην φυσιογνωμίαν περισταμένη, ὡς ἐκ τούτου δὲ συχνάκις κρίνεται, ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία κατὰ τρόπον ψευδῆ, ὑπὸ τῶν μὴ γνωρισάντων καὶ μὴ μελετησάντων τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλὰ τί ἐγνώρισαν οἱ ἐρχόμενοι ξένοι ἐνταῦθα: Ἐγνώρισαν ἀπλούστατα τοὺς γόνους μερικῶν ἐμπόρων παρεσιάντων, τὰ τέκνα μερικῶν καμαρότων, παντοπωλῶν καὶ ἀνθρακοπωλῶν, μερικῶν μεσίτας καὶ χρηματιστῶν, καὶ τίποτε ἄλλο. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε τὸ ἄνθος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας; Ὅχι βέβαια. Ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ἑλλάδος ἀπεσῦρθη ἐκ τῆς τοιαύτης κοσμικῆς κινήσεως καὶ εἰς οὐδεμίαν εὐρίσκειται ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς. Εἶνε ἡ κοινωνία τῶν μεγάλων παραδόσεων καὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἀγώνων, ἡ δρῶσα ἐθνικῶς καὶ πολιτικῶς, ἡ ἀποβλέπουσα μετὰ περιφρονησεως πρὸς πάντα τὰ τελευτήματα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ἡ κοινωνία δὲ αὕτη μετὰ τῆς κοινωνίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων, εἰς οὐδεμίαν ἠλθέ ποτε συνάφειαν μετ' ἐκείνης ἢν ἀποστρέφεται ἡ Βασιλίσα. Ἡ ἀληθῶς ἀνωτέρα κοινωνία τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία συμμετέχει πάντοτε εἰς τὰς δόξνας καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζουν οἱ ξένοι.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ

ἐπισκεφθῆ τὴν Κέρκυραν τὴν ὁποίαν ὑπερηγάπα καὶ συχνάκις μᾶς ἔλεγεν ὅτι οἱ Κερκυραῖοι εἶναι **ἀγαθοὶ καὶ εὐγενεῖς**. Μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τοὺς Παζοὺς τῷ 1884, μελετᾷ τὰς δύο νήσους καὶ τῷ 1889 μὲ τὸν τίτλον: **Παζοὶ καὶ Ἀντίπαζοι**, δημοσιεύει ὀγκώδη τόμον. Ἀπὸ τοῦ 1900 ἀρχεται ἡ μεγάλη φιλοπονία πρὸς μελέτην καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Ἰονίου Νήσου. Ἐρχεται εἰς τὴν Ζάκυνθον, ἀρχίζει τὰς ἐρεῦνας, τὰς μελέτας. Εἰς τὴν πόλιν ὁ ἀκόλουθος Αὐτοῦ Δὸν Ἀντώνιος Βίβος, ἐφατογράφει τὰ μέρη ἐκεῖνα τὰ ὁποία ὁ Ἀρχιδουξ τοῦ εἶχε προσδιορίσει. Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως καθ' ὃ ἔμεινε εἰς τὴν Ζάκυνθον, μετέβαινε εἰς τὴν Ἰθάκην πρὸς μελέτην. Προσέτι μετέβαινε ἐπ' ὀλίγον εἰς τὰς νήσους διαμονὰς Αὐτοῦ Σάν Ρόκο, εἰς τὸν κόλπον τῆς Μουγγίας, εἰς τὴν Μαγιόρκα καὶ εἰς τὸ Ράμλεχ. Χρεῖας τυχεύσεως μετέβαινε καὶ εἰς τὴν Βιέννην.

Παρατηρητέον ὅτι ὁ Ἀρχιδουξ πρὶν ἢ τελειώσῃ ἐν ἔργον, εἶχε τὴν πρόληψιν ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἄλλον. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πάλιν συνέγραφε μικρὰς νινὰς διατριβὰς. Ἡ διασκέδασις αὐτοῦ ἦτο ἡ μετάβασις ἀπὸ ἐργασίας εἰς ἐργασίαν ἄλλου ἔργου.

Τοιοῦτοτρόπως τῷ 1903 ἐδημοσίευσεν τὰς **θερινὰς ἡμέρας ἐν Ἰθάκῃ**, τῷ 1904 δύο τόμους περὶ **Ζακύνθου**, τῷ 1905 τὰς **Χειμερινὰς ἡμέρας ἐν Ἰθάκῃ**, τῷ 1907 τὴν **Πάργαν**, τῷ 1908 τὸ **Ἱστορικὸν δοκίμιον περὶ Πάργας** καὶ τῷ ἰδίῳ ἔτει 1908 τὰ **Σημειώματα περὶ Λευκάδος**.

Ὁ Ἀρχιδουξ πολεμᾷ τὴν δοξασίαν τοῦ ἀρχαιολόγου Δαίτριφελδ περὶ τῆς ἐν Λευκάδι ὀμηρικῆς Ἰθάκης. Τὸ περὶ Πάργας σύγγραμμα περιέχει καὶ πλεῖστον ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1386 ἕως 1806.

Πολλὰς σημειώσεις καὶ μελανογραφίας καὶ φωτογραφίας εἶχε περὶ τῶν ἄλλων τοῦ Ἰονίου Πελάγους Νήσων, ἰδίᾳ περὶ Κερκύρας. Τὸν ἠρωτήσαμεν ἂν κατὰ δόξαν εἶχε νὰ δημοσιεύσῃ σύγγραμμα περὶ Κερκύρας. Μᾶς ἀπήντησεν ὅτι **εἶναι πολλὰ περὶ Κερκύρας γράμματα καὶ σοβαρὰ ἔργα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν σκέπτομαι ἂν καὶ ἔχω ἀρκετὸν ὀλίγον περὶ τῶν θαυμασιῶν τοπίων τῆς πατρίδος σας**.

Ἄλλὰ μετὰ τινὰ καιρὸν συνομιλοῦντες περὶ Κυθήρων, μᾶς εἶπεν ὅτι **ἂν ὁ Θεὸς θελήσῃ καὶ γράψω διὰ τὰς λοιπὰς δύο νήσους θὰ μείνω ἕνα καλοκαίρι εἰς τὰ Κυθήρα καὶ ἕνα ἄλλο εἰς τὰς Ἐχινάδας ὅπου ὁ Ἰταλικὸς καὶ Ἰσπανικὸς στόλος ἐδοξάσθη μὲ τὴν παναλεθρίαν τοῦ Τουρκοῦ**.

Ἔργα ἄλλης φύσεως ἐπίσης ἐξέδωκεν ὁ ἐκαίματος θεράπων τῶν Μουσῶν, ἔξ ἂν ἀναφέρωμεν: **Τι ἐπιθῶ μετ' εἰς τὴν μάθη (1909)**. **Περὶ διεθνῶν ἐκθέσεων (1911)**. **Θερινὸς ρεμβασμὸς εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης (1912)**. **Ἄσματα τῶν δένδρων, χειμερινοὶ ρεμβασμοὶ ἐν τῷ κήπῳ μου ἐν Ράμλεχ (1914)**.

Τὰ Ἄσματα τῶν δένδρων ἦτο τὸ τελευταῖον ἔργον τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν. Κατὰ τὸ σύνθημα ὁπᾶκις μᾶς εἶτα διὰ ἀποστολῆς ἔργον, πάντοτε μᾶς ἔλεγεν καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποία εἶχεν ὑπὸ τὰ πνεύματι ἢ ὑπὸ μελέτην. Ἄλλ' ἡ ἐπιστολή, ἣτις συνᾶδουσε τὴν τελευταίαν ἀποστολὴν Αὐτοῦ ἦτο βραχεία, μὴ ἀναφέρουσα νέαν ἀποστολὴν νέου ἔργου Του. Ἐκτοτε αἱ ἐπιστολαὶ Αὐτοῦ ἐμαρτύρουν ὅτι ἡ χεῖρ δὲν ἦτο σταθερὰ. Μάλιστα ἀπὸ τὴν τελευταίαν, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν τρεῖς λέξεις ἦσαν δυσανάγνωστα. Ἐλυπηθήμεν φοβερᾷ.

Συγγραμμάτων μετεχειρίσθη τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν. Μόνον μικρὰ τινὰ ἔργα, χρεῖας τυχεύσεως, ἔγραψεν ἰσπανιστῶ, ἰταλιστῶ, γαλλιστῶ, ἀγγλιστῶ. Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ τινὰ μετεφράσθησαν εἰς ἄλλας γλώσσας.

Ἑλληνιστῶ μετεφράσθη τὸ περὶ Παζῶν σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ἀναστασίου Π. Μιτσιάλη, ἐν Ἀθῆναις ἐκδοθὲν τῷ 1905. Μετεφράσθησαν ἑλληνιστῶ καὶ ἄλλα τινὰ ἀποσπάσματα ἄλλων ἔργων Αὐτοῦ.

Περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ πολλὰκις ἐδημοσιεύσαμεν βιβλιοκρισίας εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, ἀφοῦ εἴχομεν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ μᾶς προσφέρῃ ὅλα τὰ πολύτιμα Αὐτοῦ ἔργα, τὰ ὁποία ἐξέδιδεν εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, ὡς εἶπομεν.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ἡ πολύτιμος Αὐτοκρατορικὴ καὶ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ποῦ προφῶρος ἐχάσαμεν, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς ὑπάσθεως Αὐτοῦ θὰ εἶναι ἀδιάκοπα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης.

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΙΙΣ

Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΣΑΛΒΑΤΟΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

(Συνέχεια)

Ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς διωρῦσεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ὁ Νέρων ἤρχεισε τὴν ἐργασίαν. Ἀνεκαινίσθη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐπανειλημμένως τὸ σχέδιον, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Τύρ, τῷ 1881, ἔλαβε τὴν ἀδειαν τῆς διωρῦσεως καὶ δραστηρίως ἤρχεισε τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ Ἀρχιδουξ συχνὰ παρηκολούθει τὴν ἐργασίαν. Ὁ Τύρρ ἐπιθυμίαν εἶχεν ὁσάκις ἦτο ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος νὰ ἔχῃ συνδαιτυμόνα τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα. Ἄλλ' ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης οὐδέποτε ἐδέχετο προσκλήσεις καὶ ὁ στρατηγὸς ἐπιμόνος καθικέτευε πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ὑψηλῆς τιμῆς. Ὁ Ἀρχιδουξ τέλος δίδει τὸν λόγον ὅτι εὐχαρίστως δέχεται τὴν προσκλήσιν προσεχῶς.

Ἡμέραν τινὰ φαιδρῶς πηγαίνει εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Στρατηγοῦ λέγων:

— **Ἡ ἐπιθυμία σου ἐξετελέσθη**.

Μεγάλῃ ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡ χαρὰ. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως εὐχαριστῶν ἀπεχαιρέτις. Μετὰ λύπης ἤκουσαν τὴν ἀ-

πόφασιν του καὶ ἐνόμιζον ὅτι αἰφνίως ἀδιαθέτησεν.

— **Ὅχι**, ἀπήντησε, **εἶμαι καλὰ θεῖα χάρις. Ἐξετέλεσα ἤδη τὴν ἐπιθυμίαν σας ἀφοῦ ἔφαγα τὸ φαγητόν σας πρὸ ὀλίγου μεταξὺ τῶν ἐργατῶν σας, καὶ ἤλθα νὰ σας εὐχαριστήσω**.

Μὲ τὴν ἐπεβεβαίωσιν ἐκ νέου ὅτι κατ' ἀρχὴν, δὲν δέχεται τοιαύτας προσκλήσεις, ἠνυχαριστήθη ὁ Στρατηγὸς καὶ ἐθεώρησε τιμὴν μεγάλην μὲ τὸν εὐφρὰ τρόπον ποῦ ἐξετέλεσε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔκρεπε νὰ εὐχαριστήσῃ διότι ἦτο διὰ τὸν Ἀρχιδουκὰ θυσιᾶ, ἀφοῦ οὐδέποτε οὐδὲ νερὸν ἐπινεν ἐκτός τῆς θαλαμηγοῦ Αὐτοῦ ἢ μεγάρου. Καθ' ἐκάστην μετεβαίναμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Ζακύνθῳ διαμονῆς Αὐτοῦ, καὶ μόνον μίαν καὶ μόνην φοράν ὑπερβολικῆς ζέσεως, ἡ μεγίστη δέψα ἠνάγκασεν Αὐτὸν νὰ φάγῃ **ἕνα πορτογάλλι**.

Ὁ Ἀρχιδουξ ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ 1884 ἀφιερῶν τὰς μελέτας του εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰονίου. Πολλὰκις εἶχεν

ANAMNΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ

LE BOIS DE LA CAMBRES

Ὁ Χρόνος γύρω μας διαβαίνει ἀκούρατος, ἀσυγκινητος, ἴσος, ἀλύγιστος καὶ βρισκεται σὲ διαρκῆ ἀντίθεσι πρὸς τὴν ζωὴν μας ποῦ εἶναι γιομάτη ἀπὸ συγκινήσεις, ἀπὸ κόουρασι, ἀπὸ γονάτισμα κ' ἀτελεύτητες στορφοές. Ὁ χρόνος εἶναι πάντα ἀτέλειωτος, πλατύς, πλατύτατος, εἴτε διαβαίνει κοντὰ μας, πλαίι μας, εἴτε βαδίζει ἀκράτητος, ὀρμητικὸς σὲ χῶρες μακρυνές, ἀπέραντες, ἐξωτικές, ἐνῷ ἡ ζωὴ μας ὅπου κ' ἂν ἀπλώσῃ τὰ φτερά της, ὅπου κ' ἂν κατορθώσῃ νὰ πετάξῃ σὲ ὕψῃ ἢ νὰ διαπεράσῃ τὰ βάθη παραμένει πάντα μικρὴ καὶ περιωρισμένη.

Κ' ὅμως, ἔτσι ὅπως εἶνε καμωμένη βρισκεται πάντα σὲ μιὰ ἀδιάκοπη ἐναλλαγὴ ἀπὸ εἰκόνας, σκέψεις, ἐντυπώσεις, πόθους, ὄνειρα, ἐλπίδας.

Πότε τὴν βαρύνουν ἀναμνήσεις ἐπίμονες, ζωηρές, πότε ἀλαφρωμένη ἀπὸ κάθε σκέψι παλαιῆ τρέχει ν'

ἀναζητήσῃ καὶ νὰ βρῇ κενούργες πηγές γιὰ νὰ χρωματίσῃ τὸ σήμερον ποῦ θὰ γίνῃ σὲ λίγο αἶθριον, ἢ θὰ ζωγραφίσῃ τὴν ἀτομικὴ μας ἀδοξὴ ἢ γιομάτη ἀπὸ κοινοτοπίαις ἱστορίαι. . .

Ἔτσι καὶ ἐγὼ αὐτὲς τῆς ἡμέρας βαρυσταχμένη ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀτονὴ ζωὴ ποῦ μὲ τῆς σωματικῆς, τῆς ἀδιάκοπης ἀρρώστειας, ὀνέμου ἐπιτρέπει νὰ τρέξω πίσω ἀπὸ τὰ ἀπᾶστα ἴσως ἰδανικά μου, ἀρίνω τὸν ἐαυτὸ μου νὰ γυρίξῃ στὸ παρελθόν, ποῦ εἴχισα σὲ με-

ρικῆς Εὐρωπαϊκῆς πόλεις. Τώρα τελευταῖα εἶχε τὴ μεγάλη εὐγένεια νὰ δημοσιεύσῃ ἡ «Νέα Ἑλλάς» ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Βέλγιον καὶ τὴν ζωὴ τῶν Πολωνῶν καὶ σήμερὰ ἀπὸ τῆς στήλης τῆς ἀγαπῆ-

μένης μου «'Ελληνικής 'Επιθεωρήσεως» θά γράξω μετ' ἀνάμνηση ἀπὸ τὸ δάσος τῆς Cambres.

Ἡμουνά στῆς Βρυξέλλας καὶ κάθε πρωὶ ἔκανα ἕνα μακρὸν περίπλοτο μέτα στὸ μαγευτικὸ αὐτὸ δάσος ἐρχόμενος γιὰ μόνον σύντομο ἕνα βιβλίον. Μοῦ ἦσαν τόσο ευχάριστα, τόσο γλυκερὰ, ἡ ἐρημιά τοῦ δάσους γιὰτί τότε μπορούσα καλλίτερα νὰ σκέπτομαι καὶ νὰ ὀνειροπολῶ. Καθόμουνα ἡσυγῆ ὥρα πολλὴ κοντὰ στὴ λίμνη, τὴν ἤρημη, τὴν ἀτάραχη καὶ ἀνεκώφιστα κάπως τὸν ἀγῶνα τῆς σκέψεως ποῦ καμμιά φορὰ γίνετο μετὰ στὸ μυαλό μας.

Ἡ ἡσυγία καὶ ἡ γαλήνη τῆς λίμνης κινώρθησαν νὰ φέρῃ τὴν ἰσορροπία στὴ ψυχὴ μου. Ὅλα ἐκεῖ ἐνημεριζόντο μετ' ἕνα γλυκὸ καὶ ἡρεμὸ συναίσθημα.

Ἐδιέβρα τῆς «Sensentions sur l'Italie» τοῦ Paul Bourget, καὶ αἰσθανόμουνα σιγὰ-σιγὰ τὸν ἑαυτὸ μου νὰ μεταφέρεται πολὺ μακρὰ, χαμηλά, κάτω, στὴν ὠροσειὰ γῆρας τοῦ ἡλίου ποῦ τὸ φῶς εἶνε ἄβητον. Σὲ τέτοιαις στιγμῆς μοῦ ἄρσκακε πολὺ νὰ ζῶ μετ' τὴ σκέψι περιτριγυρισμένη ἀπὸ τῆς μοιδικῆς ὠμορφίης τῆς φύσεως, κάτω ἀπὸ τὸν γαλάζιο οὐρανὸ ποῦ εἶνε πάντα γαλαττός. . . . Κ' ἔταν ἔτσι θυμισμένη στὴν ἀπόλαυσι τοῦ θαυμασμοῦ καὶ γιομάτη ἀπὸ γοητεία γιὰ τῆς μαγευτικῆς ἱταλικῆς λίμνης ζυνοῦσα ἔξαφνα ἀπὸ τὸ γοητευτικὸ ὄνειρό μου καὶ ἔβλεπα πῶς βρισκόμουνα σ' αὐτῆς τῆς σκοτεινῆς γῆρας τοῦ Βορρὰ ποῦ εἶνε γιομάτες ἀπὸ ομίγρες, ἀντίκριζα τότε μετ' αἰὸ προ-

σογὴ τὴ λίμνη τοῦ ὠραίου δάσους τοῦ Βορρὰ καὶ ἔβλεπα ὅτι εἶχα μπροστὰ μου μετ' ἀμικρὴ, φτωχὴ λιμνούλα, μετ' ἀσχετὰ τὴν ἀνατανάλασι. . .

Κ' ὁμως αὐτὸ τὸ θέματα εἶνε γλυκὸ καὶ θλιβερὸ συγχρόνως. Εἶνε σὰν τὸ μελαγχολικὸ φθινόπωρο, ποῦ μοιάζει νὰ εἶνε φορτωμένο ἀπὸ ἀναμνήσεις τοῦ μυστηριώδους παρελθόντος, ἀπὸ θαμνῆς, τραμουλιεσσῆς ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον.

Περνᾷ μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μας, φευγαλέο, γοητικὸ ἐπιστροφή, σὰν νὰ θέλῃ νὰ μᾶς πῆ: «Μοιάζω σὰν τὴ ζωὴ σου. Περνᾷ. Νεῖατα, εὐτυχία καὶ τὰ δύο μὲν μέρα θὰ λιποψυχήσουν, σὰν τὸν ἀτμὸ ποῦ δ' ἄνεμος σκοορπάει σ' ὅλα τὰ μέρη». Καὶ ὀλοῦρά μου σὰν μετ' ἡρωστὴ βροχὴ ἀπὸ φύλλα τοῦ φθινοπώρου, ἡ ἀγαπημένης μου σκέψις θὰ μεταθῶν ἔτσι καὶ θὰ σκορπιστοῦν μετὰ γιὰ πάντα. . . τότε σικνωόμουνα ἀποτομα ἀπὸ τὴ θέσι μου κ' οἱ κύκνοι τῆς λίμνης γαριτωμένοι κ' ἀνάλκροοι μ' ἐπλησίαζαν στὴν ὄχθη γιὰ νὰ τσιμπήσουν τὰ ψύγουλα τοῦ ψωμοῦ ποῦ τοὺς ἐρίγγα γιὰ διασκέδασι.

Ἐπειτα μετ' ἄργα βήματα ἄρσκακε τὸ δάσος μετ' ἕνα γλυκὸ συναίσθημα στὴν ψυχὴ ἀπὸ τὴν μυστηριώδη εὐτὴ ὠμορφιά τῆς φύσεως καὶ ὀπασχόμουνα σὲν ἕξ-τό μου νὰ ξαναρθῶ πάλιν αὐρὸ.

Ἐνδομίζα ὅτι θὰ εὐρίσκα ἐκεῖ τῆς πηγῆς ποῦ μοῦ λείπουσιν σήμερα γιὰ νὰ ἀντλήσῃ τὴ δύναμι τῆς κενόρ-γιας ζωῆς. . .

Τὶ ευχάριστη ἀπάτη! . .

NIKA ΔΕΝΑΡΑΜΗ

Η ΓΡΗΝΑ

(Πεζὸ Ποίημα τοῦ Ἰβάν Τουργένιεφ)

Ὁδοιποροῦσα μόνος εἰς τὴν πεδιάδα.

Ἐξαφνα μοῦ ἐφάνηκε ὅτι ἀκουσα ἑλαφρὰ βήματα ἀπ' ὀπίσω μου. . . Κάποιος ἐβάδιζεν ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη μου. Ἐστράφηκα καὶ εἶδα μετὰ κοντὴ καὶ κερταμένη γρηῃά, ντυμένη ἀπὸ πάνω ὡς μετὰ κάτω μετ' ἀστακτόχρωμα κουρέλια. Μόνον τὸ πρόσωπό της διεκρίνετο: ἕνα πρόσωπο χλωμό, ρυτιδωμένο, μετ' ἄμυτην σουβλερὴν, μετ' ἰστόμα χωρὶς δόντια. Τὴν ἐπλησίασα. . . καὶ ἔσταμάτησε.

— Ποία εἶσαι; Τί θέλεις; Εἶσαι πτωχὴ; Ζητεῖς ἐλεημοσύνην;

Ἡ γρηῃά δὲν ἀπεκρίθη. Ἐσκυψα πρὸς αὐτὴν καὶ παρετήρησα ὅτι τὰ μάτια της ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ μίαν μεμβράνην θαμβρὴν ποῦ ὁμοίαζε μετὰ φλοιοῦν, σὰν ἐκείνην ποῦ ὑπάρχει σὲ μερικὰ πουλιὰ, τὰ ὁποῖα προφυλάττον οὕτω πως τὰ μάτια των ἀπ' τὸ ζωρὸν φῶς.

Ἄλλ' ἡ μεμβράνη αὐτὴ στὰ μάτια της γρηῃᾶς δὲν ἐκινεῖτο, οὐδὲ ἀνοίγοντο τὰ βλέφαρά της. . . Συνεπέρανα λοιπὸν ὅτι ἦτον τυφλή.

— Θέλεις ἐλεημοσύνην; — τῆς εἶπα ἐγὼ πᾶ-

λιν. — Γιατί με παρακολουθεῖς;

Ἄλλ' ἡ γρηῃά, ὅπως καὶ πρὶν, καὶ τότε δὲν ἀπήντησε μόνον ποῦ ἔδειξε τὴν κάποιαν συστολήν.

Ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπό μου ἀπ' αὐτὴν καὶ ἐξηκολούθησα τὸ δρόμο μου: σὲ λίγο ἀκούω πάλιν ἀπ' ὀπίσω μου τὰ ἴδια ἑλαφρὰ καὶ ρυθμικά, σὰν προφυλακτικὰ τῆς βήματα.

— Πάλιν αὐτὴ ἡ γυναῖκα! — εἶπα μέσα μου.

— Τί θέλει ἀπὸ μένα; — Καὶ προσέθεσα τῆς σκέψιμον: — Πιδανὸν νὰ ἔχασε τὸ δρόμο της, σὰν τυφλὴ ποῦ εἶναι, καὶ τὴν ὥρα μετ' αὐτὴν ἀκολουθεῖ τὰ βήματά μου γιὰ νὰ φθάσῃ καὶ αὐτὴ μαζί μ' ἐμένα σὲ κατοικημένον τόπον. Ναι, βέβαια, αὐτὸ θὰ εἶναι.

Ὅμως μίαν παράξενην ἀνησυχία ἄρσκακε νὰ με καταλαμβάνῃ. Μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἡ γρηῃά ἐκείνη ὄχι μόνον με ἀκολουθοῦσεν, ἀλλὰ καὶ με διηύθυνε, μ' ἐπήγαινε πότε δεξιὰ πότε ἀριστερὰ καὶ ὅτι ἐγὼ, ἐκὼν ἄκων, ὑπήκουα σ' αὐτὴν.

Ὡς τόσο ἐξακολούθησα νὰ βαδίζω, ὅταν, ἐμπρὸς στὸ δρόμο μου, βλέπω νὰ μαυρίζῃ καὶ

νὰ μεγαλώνῃ. . . ἕνας λάκκος. . . «Τάφος!» ἦτον ἡ πρώτη ἐξαφνικὴ μου σκέψις. — Ἐκεῖ λοιπὸν μετ' ἐπιγίνεται! . .

Γυρίζω ἀποτόμως πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἡ γρηῃά στέκεται πάλιν ἐμπρὸς μου. . . ἀλλὰ τώρα βλέπει! Μετ' ἐκκίττει μετ' ὀρθάνοικτα, ἀγριεμένα καὶ ἀπαίσιμα μάτια. . . μάτια ἀρπακτικοῦ ὄρνεου. . . Ἐγὼ πλησιάζω τὸ πρόσωπό μου στὸ πρόσωπό της, τὰ μάτια μου στὰ μάτια της. . . Νὰ ὁμως πάλιν ἡ ἴδια θαμβρὴ μεμβράνη, ἡ ὁμοία κ' ἀπαράλλακτη, ὅπως πρὶν, ἀόμματα καὶ ἡλιθία μορφῆ. . .

«Ἄχ!, σκέπτομαι. . . ἡ γρηῃά αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά μου. . . Ἡ μοῖρα, ποῦ δὲν μπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ τὴν ἀποφύγῃ!»

«Δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἀποφύγῃ, ναι, δὲν ἠμπορεῖ! — Τί τρέλλα! . . . Πρέπει νὰ δακρυσθῶ». Καὶ παρμερίασα, καὶ ἄλλαξα διεύθυνσιν.

Προχωρῶ δίχως βίαν. . . Ὁ κρότος ὁμως τῶν βημάτων της ἀκοῦεται, ὅπως πρωτύτερα, ὀπίσω μου, πολὺ κοντὰ. . . Κι' ἐμπρὸς μαυρίζει ὁ λάκκος!

Ἐγὼ στρέφω τότε τὸ βῆμά μου ἄλλοῦ. . . ἀλλ' ὁ αὐτὸς κρότος βημάτων ἀκούεται ἀπ' ὀπίσω μου, κ' ἐμπρὸς ἐκείν' ἡ φοβερὴ μαυρίλα. Ὅπου καὶ ἂν γυρίσω, σὰν κνηγούμενος λαγός, παντοῦ τὰ ἴδια. Ἐμπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ρεῦμα! . .

— Ἄ! στάσου, ἐσκέφθη — Ὅθι τὴν ξεγλάσω! Δὲν πηγαῖνον πονοδενά! Καὶ κἀθημαὶ ἀμέσως καταγῆς.

Ἡ γρηῃά στέκεται ὀλίγον παραπέρα, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων μόλις. Δὲν τὴν ἀκούω, ἀλλὰ τὴν αἰσθάνομαι ὅτι εἶν' ἐκεῖ.

Ἐξαφνα βλέπω τὴν κηλίδα ἐκείνην, ποῦ ἐμαύριζε μακρύτερα, νὰ κινεῖται καὶ νὰ ἔρη μόνη πρὸς τὸ μέρος μου.

Θεέ μου! Ἐστράφη καὶ ἐκύνταξα ὀπίσω μου. Ἡ γρηῃά εἶχε προσηλωμένα τὰ βλέμματά της ἐπάνω μου καὶ τὸ ρωδὸν της στόμα ἐμόρφασε μετ' αἰδέα χλευαστικόν:

— Δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃς! . .

(Μετὰφρασις ΙΒΥΚΟΥ ΑΛΤΗ)

Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ 1821 ΑΓΩΝΑ

(Συνέχεια)

Μετὰ δύο δὲ ἡμέρας κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑψηλάντου μετὰ τῆς Ταγματάρχως του ὁ Καραβίας μεταβαίνει εἰς Φωξάνην ἔνθα συνέρρον ἐξ Ὀδυσσοῦ νέοι Ἕλληνας ὀφειδὸν ἅπαντες Ἐπτανήσιοι, ἐθουσιῶνες, ἐγκαταλείψαντες τὰ ἐμπορικά των γορφεῖα, τὴν ἡδυσθεῖαν καὶ πλοῦτη διὰ τὴν πολεμῆσων εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκεῖ εἰς Φωξάνην συβέστησαν τὸν Ἱερὸν Λόχον προγυμναζόμενον ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Κατακουζηνοῦ, διωρίσθη δὲ χιλιάρχος τοῦ Ἱεροῦ Λόχου ὁ Μασσάνης καὶ ἑκατόνταρχοι οἱ Σπυριδῶν Δρακούλης Ἰθακήσιος, Δημήτρ. Σουτζος Κ)πολίτης, Λουκάς Βλασσαμάκης Κεφαλλῆν κ. λ. π. προσέτι δὲ συνετάξαν καὶ ἄτακτον Ἰπλικὸν ἀρχηγὸ τοῦ ὁποίου ἦσαν οἱ Ἰθακήσιοι Καραβίας καὶ Εὐμορφόπουλος, ὁ Κεφαλλῆν Νικόλαος Ἰγγλέσης καὶ ἕτεροι, συνάμα δὲ εἰς Γαλάτστον ὁ Ἄθαν. Καρπενησιώτης σχηματίζει σῶμα ἀπὸ 600 ἐξακοσίου εἰς 8 συγκρατᾶντο πλείστοι Ἐπτανήσιοι, πρόσδε καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν Δουναβίῃ Ἐπτανῆσι. πλοίων καταρτίζουσι στολισκον ὑπὸ τὴν ὄδησιν τοῦ Ἐπτανησιοῦ Ἀνθ. Σφαέλου, Σπυρ. Πεταλά καὶ Ἑὐστ. Ἀλευρά. ὅποια δὲ καὶ τοῦ στολισκοῦ τούτου τὰ κατορθώματα δὲν περιγράφονται. πλοῖα Ἐπτανησιακὰ κινδυνεύοντα διέσωζον τὰς καταδιωκόμενας οἰκογενείας ἐκ Κ)πόλεως. Ὁ πλοίαρχος Εὐστάθιος Πεταλιᾶς Θεοφιλῆτος ἔσωσε τὸ 1821 μετὰ τὸ καλοῖν τὴν οἰκογένειαν Γεωργ. Καρατζᾶ καὶ ἑτέρας εἰς Ρωσσίαν, ὁ πλ. Ἀντωνίου Μαρτῆτος ἔσωσε τὴν Δομνίτσα Ευφροσύνην Δημ. Μουρούζη μετὰ πέντε τέκνα της, τὸν Πρωτοσύγγελλον τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινῶν Οἰκονόμου καὶ ἑτέρας ἑβδόμηκοντα. Ὁ πλοίαρχος Π. Καλλιγῆς μετὰ πλοῖόν του ἔσωσε πλείστας οἰκογενείας, ὁ ἀτρόμητος πλοίαρχος Ἰωάννης Σκλάβος παρέλαθε τὸ Σεπτὸν Δεῖλφανον τοῦ ἰθονάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' μετὰ τὸ πλοῖόν του καὶ μετέφερεν εἰς Ὀδησσόν. Συνε-

κρεμάσθη μετὰ τὸν Πατριάρχον Γρηγόριον Ε' τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους 1821 ἐν Κ)πολεὶ ὁ ἀτρόμητος Ἰθακήσιος πρῶην Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως καὶ μετὰ ταῦτα Ἀγγιᾶλου, ὁ διδάκαλος εἰς Κ)πολιν τῶν δύο ἡγεμόνων Ἰωάννου Καρατζᾶ καὶ Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, ὁ Εὐγένειος Καραβίας Τζεμπέρης, ἐκ τῶν πρώτων Ἐταιριστῶν, ὅστις ἐξ Ἀγγιᾶλου μετεφέρθη ἐπὶ γυμνοῦ ἄλλοτος μετ' ἀπομένους τοὺς πόδας εἰς Κ)πολιν τὴν Μεγάλην ἐβδόμαδα τῶν Παθῶν, ὑπέστη δὲ καρτερικώτατα τὸν μαρτυρικὸν θάνατον καὶ ἐνῶ ἐβαπτίζετο καὶ ἐκύντονον αἱ σάρκες του οὗτος, κατὰ τὸν Κωνστ. Οἰκονόμου τὸν ἐξ Οἰκονόμων, ἐπέπληττε τοὺς δημίους του καὶ προσήνευετο. Συνεφυλακίσθη μετὰ τῶν Ἀγγιᾶλου, Δερκῶν, Φιλιππουπόλεως καὶ ἑτέρων Ἀρχιερέων ὁ Ἐπίσκοπος Ἐδέσης Διονύσιος Ζακύνθιος, ὁ ἀρχιερεὺς Εὐδοκιάδος καὶ εἴτα Παλαιῶν Πατρῶν Ἰθακήσιος, Γρηγόριος Δενδρινός, ἐνῶ ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ ὄρους Λιβάνου, ἔνθα ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν Φιλικῶν καὶ ἐνήργησε τὴν ἀποστασίαν τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, συνελήφθη αἰμάτωτος ὑπὸ τοῦ ἱμπεραῖου καὶ ἐφέρθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν φιλικὴν Ἐταιρίαν Κεφαλλῆνες ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Εὐαγ. Λιθαδᾶ Κεφαλλῆνος καὶ Νικολ. Γερακάρη Ζακυνθίου ὀπλισθέντες διέτρεχον τὴν περιφέρειαν Πατρῶν ὀπλισμένοι καὶ ἐπτεθήσαν πρώτοι κατὰ τῶν Τούρκων τοῦ τόπου, ἔνθα ἐφανεῖθη καὶ πρῶτος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ὁ Κεφαλλῆν Ὀρκολάδος εἰς Πάτρας ὁ πρόξενος τῆς Ρωσσίας Ἰθακήσιος Ἰωάννης Βλασσόπουλος Φιλικός, ὁ τῆς Σουθίας πρόξενος Ζακύνθιος Λουδοβίκος Στρώγης καὶ ὁ τῆς Πρωσσίας Κοντογούρης Κεφαλλῆν ἀπειλούμενοι διὰ ὀλοφονίας ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰσηλθόντες εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἐκείθεν συνεννοῶντο μετὰ τοὺς ἐπαναστατήσαντας Ἑλλήνας. Ὁ Ζακύνθιος Νικόλ. Γερακάρης ραουακοποιεῖ ἐν Πάτραις

καί ἀρχηγός τῶν ἐν Πάτραις Ἑπτανήσιων διέσπειρε ἀθρώπους του εἰς διάφορα μέρη τῆς νύκτας φωνάζοντες « Ἀλέθηα » ἵνα φοβούμενοι οἱ Τούρκοι μὴ ἐξέλθωσι τοῦ φρουρίου· τότε οἱ πρὸς βοήθειαν τῆς πόλεως Πατρῶν ἐλθόντες ἐξώθησαν Ἕλληνας ἠνώθησαν μὲ τούς Ἑπτανήσιους καὶ ὠρκίζοντο ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Ἐπισκόπου, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ στηθέτος Σταυροῦ, τὸν Ἱερὸν ὄρκον τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσης των, οἱ δὲ Κεφαλλήνες καὶ Ζακύνθιοι μετέφερον ἐκ τῶν πλοίων τῶν κανόνια ἅτινα ἐστήσαν καὶ ἐκανοιοθόλου τοῦ φρουρίου Πατρῶν πρὸς παράδοσιν. Ὁ Κεφαλλῆν Διδυδᾶς μεγαλέμπορος Πατρῶν ἐδαπάνησεν ὅλην του τὴν μεγάλην περιουσίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος καὶ οὐτὸς προσωπικῶς, ἀθροὶ μετέβαινον λάβρα, οἱ Ἰθάκησιοι, Κεφαλλήνες, Ζακύνθιοι, Λευκάδιοι κ.λ.π. εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ ἐπολέμουν πλοῖα Ἑπτανήσιων μετέφερον τὰ γυναικόπεδα εἰς Ζάκυνθον, Ἰθάκην, Κεφαλληνίαν, ἅτινα ἔθετον εἰς οἰκίας καὶ περιεποιούοντο πατρικῶς καὶ ἀδελφικῶς τὸ πλοῖον Σαῖτα, τοῦ Παναγῆ Γρίβα, πατρὸς τοῦ ιστορικοῦ καὶ λατροῦ Νικολάου Γρίβα μετέφερον τὸν λόρδον Βύρωνα ἐξ Ἰθάκης εἰς Μεσολόγγιον πλοῖα Ἑπτανήσιων λάβρα μετέφερον τὰς τροφὰς καὶ ἐφόδια πολέμου, ὁ δὲ ἐθνουςισμὸς τῶν Ἑπτανήσιων ἦτον ἀπερίγραπτος ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, καί τοι Ἀρμοστής τῆς Ἑπτανήσου Λόρδος Μαίτλανδ προσπάθει νὰ ἐνσπείρη μίσος κατὰ τῶν ἐπαναστατησάντων τῆς οὖν Ἑλλάδος καὶ αὐστηρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἄδικος τιμωρία τῶν ἀπερχομένων ἵνα συναγωνισθῶσι μετὰ τῶν μαχομένων ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀδελφῶν μας. Τούτων ἡ περιουσία ἐδημεύετο καὶ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν γενέτειραν ἀπηγορεύετο, ἐκτός τούτου οἱ ἐπιστολαὶ τούτων, σημειώσεως καὶ ἐγγράφα παρεβιάζοντο καὶ ἐξηφανίζοντο. Πρώτος ἐκ Κεφαλληνίας ἀφίκετο εἰς Γλαρέντζαν ὁ κόμης Ἄνδρ. Μεταξᾶς καὶ ὁ Κωιστ. Μεταξᾶς ὡς καὶ ὁ Βίκτωρ Φωκᾶς μὲ ἱκανὰ πολεμοφόδια καὶ 350 ὀπλίτας, ἐπίσης ἐξ Ἰθάκης ὁ Εὐμορφόπουλος, Δημ. Μισολιέτος καὶ Βρετὸς μὲ πολλοὺς ὀπλίτας, ἐπίσης πολλοὶ ἐκ Λευκάδος καὶ Ζακύνθου, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ὑπογραφομένους ὡς ἀρχηγούς καὶ στρατηγούς· τὰ τρία κατ' ἀρχὰς σώματα τῶν Ἑπτανήσιων διευθύνθησαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῶν μαχῶν εἰς Πέτα, Τρίπολιν, Συκιές, Κόρινθον, παντοῦ ὄθεν συνεκροτεῖτο μάχη ὑπῆρχον καὶ πλείστοι Ἑπτανήσιοι ἥρωικῶς μαχομένοι. Ἡ Κέρκυρα ἐφιλοξένη καὶ περιέθαλπε τοὺς πρόσφυγας Ἠπειρώτας, ἡ Ζάκυνθος περιέθαλπε περὶ τὰς 7 χιλιάδας γυναικόπαιδα, ἡ Ἰθάκη μετὰ τοῦ νησιδίου τῆς Καλάμου περὶ τὰς 70,000 χιλιάδας, ἡ Κεφαλληνία καὶ Λευκὰς ἐπίσης. Τὴν τελευταίαν μάχην 10 Ἰουνίου 1829 καὶ μετὰ συνεκρότησεν ὁ Στρατηγὸς Εὐμορφόπουλος μετ' ἄλλων καὶ κατετρόπωσαν τοὺς ἐν Ὀρωπῷ Πύρκῳ κλπ. μαχομένους Τούρκους. Ἀνακεφαλαιοῦντες ὄθεν ἐκ τῶν ἄνωθεν παρατηρούμεν τάδε: Ἑπτανήσιος (Θιακός) συνεκρότησε τὴν τελευταίαν. Ὅποις δ' ὑπηρετῶνται ὅποια εὐχαρίστησις καὶ γὰρ, ὅποιον ἐγωισμὸν ἠσθάνθη ὁ Ἑπτανήσιος, ὅταν θεία συνάρσει, κατόπιν τόσων κόπων, θυσιῶν, τιμωριῶν, στερησῶν καὶ τόσου γυθίντος ἥρωικοῦ αἵματος εἶδον ὅτι τὸ ἔργον των ἐστέφη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ὡς Κυβερνήται τοῦ ἀπελευθερωθέντος ἔθνους προϋτάθησαν

δύο Ἑπτανήσιοι ὁ κόμης Διον Ρώμας καὶ ὁ κόμης Ἰωάν. Καποδιστριάς. Εὐχόμεθα δ' ὅπως τὸ παράδειγμα τῶν ἀειδήμων ἐκείνων τῆς Ἑπτανήσου Ἄνδρων τῶν μετ' αὐτῶν ἀγωνισθέντων μιμηθῶσιν πάντες οἱ Ἑπτανήσιοι.

Ἐξ Ἰθάκης

ΧΑΡΑΔΑΜΠΗΣ ΠΑΝΤ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΝΘΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ο ΜΕΝΤΣΙΚΩΦ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιστήμη θὰ εἶναι υπερήφανος ἀπέθανε τὸν μῆνα αὐτόν. Ὁ θάνατός του ὅμως δὲν ἦτο μόνον ἐπιστημονικὴ ἀπώλεια ἀλλὰ καὶ ἓνα συναίσθημα τρύμου δι' ὅσους ἐπίστευαν εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς μακροζωίας κηρύγματα του.

Ὁ Ρώσος ἐπιστήμων, ἀναδειχθεὶς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπιστημονικῆς Γαλλίας, μέσα εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ διασημοῦ Παστέρ, πλασισμένος διὰ τὴν ἐργασίαν ποῦ ἀναδεικνύει τὰς φαινοτικέρας προσωπικότητας ἐκάστης ἐποχῆς, ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἔφερον εἰς φῶς σπουδαιότατας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας. Ἐκεῖνη ὅμως ἡ ὁποία τὸν ἀνήγαγεν εἰς παγκοσμίον φήμης ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμίαν ἦτο ἡ περὶ τῶν **φαγοκυττάρων** θεωρία του ἡ συνεπαγομένη τὴν καταπολέμησιν τοῦ γήρατος καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μακροζωίας. Ὁ Μεντσικῶφ παρεδέχετο ὅτι τὸ γήρας εἶναι ἀσθένεια τῆς ὁποίας τὰ συμπτώματα, πολλαπλῆ σκλήρωσις τῶν σπουδαιότερων ὀργάνων, ἀφελόνται εἰς δηλητηρίασιν τοῦ ὄργανισμοῦ ἐκ τῆς τροφῆς. Ἐντὸς τοῦ ἐντέρου ὑπάρχει πλῆθος διαφόρων εἰδῶν μικροβίων τὰ ὁποία δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶν ἀκίνδυνα, καθ' ὅσον ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ προκαλοῦν σήψιν τοῦ λευκώματος καὶ παραγωγὴν οὐσιῶν δηλητηριωδῶν εἰς τὸν ὄργανισμόν, ποῦ ἐπιφέρουν τὸ γήρας. Ὡς τοιαύτας δὲ οὐσίας ἐθεώρει τὴν ἰνδόλην καὶ τὰς φαινόλας.

Πρὸς καταπολέμησιν λοιπὸν τῆς τοιαύτης σήψεως τῶν λευκωμάτων ὑπὸ τῶν βακτηριδίων καὶ τοῦ ἐπερχομένου ἐκ ταύτης γήρατος συνίστα τὴν χρῆσιν φυτικῆς τροφῆς καὶ καλλιεργημάτων βακτηριδίων, τὰ ὁποία ἔχουν τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμποδίζον τὸ κολοβακτηριδίων καὶ τὰ ἄλλα μικρόβια νὰ προκαλοῦν τὴν σήψιν τῶν λευκωμάτων. Καὶ συνίστα πρὸς τοῦτο τὸ μικρόβιον ποῦ προκαλεῖ τὴν ζύμωσιν τοῦ γαιουριτοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη βάκκιλος Βουλγαρικῆ, διότι τὸ γαιουριτὶ τὸ ἐνόμιζον προῖόν τῆς Βουλγαρίας. Ἐπίσης συνίστα καὶ ἄλλα βακτηρίδια τοῦ γάλακτος, βάκκιλον τὸν παραγαλακτικόν, βάκκιλον τὸν Γυνθέριον κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων μέσων ἐξήτησε ν' ἀναστείλῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σήψεως τῶν λευκωμάτων εἰσάγων εἰς τὸν ὄργανισμόν βακτηρίδια ὅπως τὸ γλυκοβακτηριδίων τὸ πεπτολυτικόν. Διὰ τὰς ἐργασίας του αὐτὰς ἐκινήθη τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον καὶ τὸ ὄνομά του ἐφέρετο εἰς τὰ χεῖλη πάντων μετὰ θαυμασμοῦ. Ἐθεῖξε τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ἐνδιαφέρει κάθε ἀνθρώπον. Ἄλλ' ἀτυχῶς αἱ θεωρίαι του δὲν ἀπεμάρτυρον ἀπ' αὐτὸν τὸν θάνατον. Ἐπέθανεν εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν μὲ πλῆρη τὴν πνευματικὴν του δύναμιν ἔχων συνεπίκουρον εἰς τὴν ἐργασίαν του τὴν φωτεινὴν διάνοιαν καὶ τὴν ἀκούραστον συνεργασίαν τῆς συζύγου του Ὀλγας.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1916

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

- 1 Ἰουλίου.— Τρομακτικαὶ ἀπολείπει τῶν Γερμανῶ εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον.— Ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Σουβίλ ἐξακολουθεῖ.
- 2 Ἰουλίου.— Οἱ Γερμανοὶ παραδίδονται μόνον τοὺς εἰς τοὺς Ἄγγλους.—Θελλῶδεις συνερίσεις εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Σοβράνια.
- 3 Ἰουλίου.— Ὁ βουλευτὴς τοῦ Τρεντινοῦ Μπρετότι συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν κατεδικάσθη εἰς θάνατον.
- 4 Ἰουλίου.— Οἱ Γερμανοὶ σπύδουν εἰς βοήθειαν τῶν Αὐστριακῶν.— Ἡ Ἰταλία πρόκειται νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.— Ἐθίβα !!!
- 5 Ἰουλίου.— Ἐσημειώθησαν ἐνῆμεροι Ρωσο-Γερμανικοὶ ἥρωες, ἀληθῆς γιγαντομαχία.— Ὁ Ἄρχηγός τῆς πρώτης Στρατιᾶς τοῦ Βουλγαρικῶ Στρατοῦ, Στρατηγὸς Μπουγατζίεφ ἀνικαχθίσταται.
- 6 Ἰουλίου.— Οἱ Οὐγγροὶ ζητοῦν μονομερῆ εἰρήνην.— Οἱ Γερμανοὶ ἀποκρούονται παρὰ τὸ Μέξ.
- 7 Ἰουλίου.— Εἰς τὰ Καρπάθια ἐκτελοῦνται ἐν σπουδῇ ὀχυρωματικὰ ἔργα ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.
- 8 Ἰουλίου.— Ἡ ὑγεία τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐμμένει ἀνησυχίαν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.
- 9 Ἰουλίου.— Ἡ θέσις τῶν Αὐστρογερμανῶν καθίσταται προβληματικὴ παρὰ τῷ Κέβελ.
- 10 Ἰουλίου.— Ἡ αὐστρογερμανικὴ ἤττα θεωρεῖται ἀναπόφευκτος.
- 11 Ἰουλίου.— Αἱ σχέσεις Γερμανίας καὶ Ἰταλίας δεξύνονται.
- 12 Ἰουλίου.— Ἀναγγέλλονται εἰς τὸ Σόμ μεγάλα ἄγλικά νίκα.
- 13 Ἰουλίου.— Οἱ Βούλγαροι ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἐν Ρουμανίᾳ κατάστασιν.
- 14 Ἰουλίου.— Λυσσώδεις μάχονται εἰς τὸ μέτωπον τῆς Πικαρδίας.
- 15 Ἰουλίου.— Ἐσημειώθησαν μεγάλα Γαλλογερμανικὰ ἐνῆμεροι μάχαι.
- 16 Ἰουλίου.— Οἱ Αὐστριακοὶ ἐκινεῖν τὴν Γαλιζίαν.
- 17 Ἰουλίου.— Οἱ Ρῶσοι διέβησαν τὸν Στοκότ.— Τὰ Ρωσικὰ ἀεροπλάνα ὄρωσιν ἀποτελεσματικῶς.
- 18 Ἰουλίου.— Αἱ Γερμανικαὶ ἐπιθέσεις ἀποκρούονται εἰς τὸ Σόμ.
- 19 Ἰουλίου.— Οἱ Ρῶσοι ἐφθασαν πρὸ τοῦ Κέβελ.— Ἐπίκειται Ἰταλογερμανικὸς πόλεμος.
- 20 Ἰουλίου.— Ἡ Γερμανία ἀπεφασίσει νὰ ἐκκαθολικέσῃ τοὺς Τούρκους.
- 21 Ἰουλίου.— Ἡ προέλασις τῶν Ἀγγλων ἐξακολουθεῖ.
- 22 Ἰουλίου.— Λυσσώδεις μάχαι εἰς τὸ μέτωπον Τιωμόν-Φλερύ.
- 23 Ἰουλίου.— Ἡ Ρωσσία ἐντείνει τὰς διπλωματικὰς τῆς ἐνεργείας ὅπως ἐκδηλωθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς Ρουμανίας ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.
- 24 Ἰουλίου.— Οἱ Ρῶσοι κατέλαβον δύο χωρῖα παρὰ τὸ Μπρόντυ.— Ἀγγέλλονται νίκα γαλλικὰ νίκα εἰς τὸ Ἐστρί.
- 25 Ἰουλίου.— Οἱ Γερμανοὶ ἀποκρούονται καθ' ὅλον τὸ δυτικὸν μέτωπον.

26 Ἰουλίου.— Δυσχεραίνεται ἡ θέσις τῆς Αὐστρογερμανίας κατόπιν τῶν ἀποφασιστικῶν μαχῶν ποῦ ἐδόθησαν καὶ πρὸ τοῦ Κέβελ καὶ τῆς Λεμδέργης.

27 Ἰουλίου.— Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου ἐπεσκέφθη τὸ μέτωπον τῆς Καρμανίας.— Οἱ Ἴταλοι συνέλαβον χιλιάδας αἰχμαλώτων Αὐστριακῶν.

28 Ἰουλίου.— Οἱ Αὐστριακοὶ ἐξακολουθοῦν ἠττώμενοι ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ ὄγκου.

29 Ἰουλίου.— Οἱ Ρῶσοι προελαύνουν ραγδαίως.— Οἱ Αὐστριακοὶ κινδυνεύουν νὰ καταδιωχθῶν πέραν τῶν Καρπαθίων.

30 Ἰουλίου.— Οἱ Γερμανοὶ ἤρχισαν παρασκευάζομενοι διὰ τὴν εἰρήνην.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς τὸ Θέατρον **Κυβέλης** ἐκυριάρχησε τὸ **Κουρέλι** τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Λαρείου Νικοντέμ. Ἡ ἐμφάνισις του ἦτο θριαμβευτικὴ καὶ ἡ κατὰ κίτησις τοῦ θεατροφίλου κοινοῦ ὑπῆρξε πλήρης.

Ἡ ψυχολογία τοῦ θριάμβου του ἡρηνυθῆ εὐρείως καὶ ἡ ἐπιτυχία του ἀπεδόθη εἰς πολλοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν τὴν προσοχὴν τῶν χρονογράφων τοῦ ἡμερησίου τύπου θαυμάως ἐνασχοληθέντων μὲ τὰ στάδια τῆς ἐξελλείως του καὶ τῆς ἐπιβολῆς του. Δὲν ἐξηγήθη οὔτε κἀν ταρτηρηθῆ ὅμως ἐν γεγονὸς τὸ ὁποῖον σοβαρῶς ὑπεβλήθη τὴν **κουρελομανίαν** τοῦ κοινού. Διότι ὄντως μετεβλήθη εἰς ψυχῶσιν ἡ ἀκρόασις τοῦ ἔργου τούτου. Δὲν παρετηρήθη ὅτι εὐθύς ὡς ἐπεβλήθη τὸ ἔργον τοῦτο ἐκινεῖται νὰ ἀποσπῆται ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ **Πανοράματος**. Εἶχε τὸν ἐχθρὸν ποῦ θὰ τοῦ ἀφῆρει τὴν ζωὴν ἐγγύτατα. Ἡ δράσις του ἐφαίνετο ὑποκειμένη εἰς μαρασμόν. Δὲν εἶχε τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών του καὶ ὁ θεατροφίλος κόσμος ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν πρώτων θεατῶν ἐσπευδε νὰ τὸ παρακοιμήσῃ ἐκ φόβου ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ τὸ ἔχανεν ἐκ τῆς σκηνῆς. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς δίψης τοῦ Ἀθηναικοῦ κοινού. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς ἀνάγκης νὰ ἀπολαύσῃ τὴν δροσιά, ποῦ σκορπίζεται ἀπὸ τὰς σκηνὰς τοῦ ὄραϊου ἔργου. Ἄν δὲν ἐπέκειτο ἡ ἐμφάνισις τοῦ **Πανοράματος** ὁ κόσμος θὰ εἶδεν ζωὴν εἰς τὸ **Κουρέλι**, ἀλλὰ τὴν ζωὴν αὐτὴν θὰ τὴν παρῆι με κάποιαν νοχέλειαν, μὲ κάποιον δισταγμόν, μὲ τὴν συνήθη βραδύτητα ἐνός κοινού ποῦ μεταβάλλει ἐντὸς τῆς ἡμέρας δεκάκις γνώμην γιὰ ν' ἀποφασίσῃ πῶς θὰ περάσῃ τὴν βραδυά του. Ὁ φόβος ὅμως ὅτι ἀρχομένων συντόμως τῶν παραστάσεων τοῦ **Πανοράματος** θὰ ἀνακοπῇ ἡ διδασκαλία τοῦ **Κουρέλιου** παρέσπυρεν ἀθρόους τοὺς θεατὰς πληροῦντας ἀσφυκτικῶς καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τὸ Θέατρον Κυβέλης.

Ἦξιζεν ὅμως ἡ πυκνὴ αὐτὴ ἐμφάνισις τοῦ Ἀθηναικοῦ κοινού. Παρηκολούθει ἔργον γιομάτο ἀπὸ δροσιά, ἀπὸ εὐφύιαν, ἀπὸ ἀπλότητα, ἀπὸ ἀμμονίαν, ἀπὸ λεπτότητα. Ἡ ἐμφάνισις τῆς κ. Κυβέλης ὑπέροχος. Τὸν τύπον τοῦ κοριτιοῦ τοῦ δρόμου, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ ν' ἀφίση ἀσυγκίνητον κανένα ἀπὸ τοὺς

θεατάς, διεμόρφωσεν ή καλλιτέχνης μετά μοναδικής επιτυχίας. Το παιδικόν πρόσωπον τής κ. Κιβέλης ένημεριάζετο προς την φυσικήν απλότητα τής εγκαταλελειμμένης κόρης και κατέταξε εύθως άμέσως το ενδιαφέρον του θεατού. Το «Κουρέλι» εύθε την τελευταίαν διερμηνεύτριαν και μεταξύ Σκηνης και Πλατείας έγεννάτο ένας πνευματικός δεσμός που κατεμάγευε το άκροατήριον και ένεπύχου τους επί τής Σκηνης καλλιτέχνας.

Είτε ένθαρρυντικόν και παρήγορον το φαινόμενον που έξεδηλώθη διά του «Κουρελιού». Έργον το όποιον με την απλότητά του προκαλεί την λεπτοτέραν συγκίνησιν και με την χάριν των, την ευμορφιάν του, τον εύφρά διάλογόν του, την άβίαστον φαιδρότητα έπρεπε να κινήση το ενδιαφέρον του Αθηναϊκού κοινού ίκανού να εκτιμήση τας καλλονάς ενός λεπτού έργου τέχνης.

Είς το Κεντρικόν έδόθη κατά τας άρχάς του δευτέρου δεκαήμερου του μηνός, ό «Παπαγάλλος» επιθεώρησις θεαματική των κ. κ. Βώτη και Στ. Ξενοπούλου. Το έργον άφηκε ψυχρούς τους θεατάς. Είτε του τύπου του «Ξιφιρ—Φαλέρ» που μπορεί να διασκεδάξη τα μικρά παιδιά κατά τας άπογευματινάς και τους άπλοίκους κατά τας άλλας παραστάσεις. Τα «Παναθήναια» τα παλαιότερα, κατά τα πρώτα έτη τής εμφανίσεώς των, τοίλάχιστον διεσκέδαζον τους θεατάς, άποσπώντα τα ξεκαρδιστικά γέλια και την άληθινήν ευθυμίαν. Ο νεώτερος τύπος των Έπιθεωρήσεων είνε μία ακατάληπτος εμφάνισις πλουσίως ένδεδυμένων άτομων που δέν έαφράζουσι τίποτε, που δέν άντιπροσωπεύουν τίποτε και άρνουν τον θεατήν ψυχρόν και άδιόφορον. Είνε άλλως άνιερος ή εμφάνισις του Παλαιόλογου και του δαφνοστεφούς Κωνσταντίνου έν συμφρημώ προς άση προκλητικών κνημών και χορών που έγγίζουσι το άσμενον.

Έν τούτοις ή κ. Φύρστ με τον άμίμητον κ. Δελενιώτην δίδουσι κάποιον τόνον ευθυμίας εμφανιζόμενοι ως ζεύγος Έβραίων. Τι κριμα ένας τέτοιος θίασος έχαν ένα κολασόν τον κ. Φύρστ και τους άλλους εκλεκτούς καλλιτέχνας άμφοτέρων των φύλλων, ένα Δελενιώτην, μίαν Νίκα, μίαν Κολυβά κ.τ.λ. να δαπανή την ζωτικότητά του εις έργα που δέν παρέχουν καμμίαν ψυχικήν ικανοποίησιν εις το κοινόν.

Είς το Θέατρον τής Ν. Σκηνης δέν παρηκολούθησαμεν τα «Παναθήναια». Η έλλειψις σεβασμού προς την εργασίαν μας του Διευθυντού του Θεάτρου τής Δος Κοτοπούλη μας άναγκάζει μετά λύπης μας να μη παρακολουθώμεν το έργον τής διαπρεπούς καλλιτέχνης. Έπαναλαμβάνουσι την δήλωσίν μας αυτήν διότι όφείλομεν να δικαιολογηθώμεν άπέναντι των συνδρομητών μας των διαπορούντων διά την σιγήν μας διά τής εργασίας του θεάτρου αυτού. Όταν ή Δις Κοτοπούλη αναθέτει εις πρόσωπα άκατάλληλα την διεύθυνσιν τής εργασίας της είμεθα βέβαιοι ότι θα εύρεθη εις την δυσάρεστον θέσιν να πληρώση άκριβά κάποτε την άβλεπιάν της ταύτην. Ο κ. Μυράτ ό όποιος άπό την υπερβολικήν ευμένειαν του Γύπου έλαβε το καλλιτεχνικόν χρίσμα, σήμεραν έχει μοναδικήν ικανότητα να κρατή την ίδιαν τακτικήν την όποιαν δείχνει κάθε άνθρωπος που άνέλπιστα εύρεθησαν και έγινε και αυτός κάτι τι. Άλλά σ' αυτό δέν πταίει ό ίδιος. Δέν έχομεν τον καιρόν ούτε θέλομεν να τον ελιχορίνωμεν. Πταίει ή Δις Μαρίκα που έμπιστεύεται τα ύψιστα συμφέροντά της σε ανθρώπους φτιασιμέ-

νους για κάθε άλλη δουλειά όχι όμως και διά την διεύθυνσιν καλλιτεχνικής έπιχειρήσεως. Ταύτα διά τελευταίαν φοράν άπευθύνουσι προς τους διαπορούντας

Είς το Θέατρον Πλαίσσα το εύρύχωρον και δρασερόν θέατρον τής όδοις Πατησίων ένκυρίαρχησεν ή «Δούνα Πάρκ» επιθεώρησις των κ. κ. Μαρτέλλου και Τσι. Π.

Η Έπιθεώρησις αυτή χωρίς τας αξιώσεις τής διακοσμητικής Τέχνης του «Ξιφιρ—Φαλέρ» και του «Παπαγάλλου», με τας όραιάς σκηνας της και τα εύθυμα τραγούδια της και τους πεταχτούς χορούς της και την έξαιρετικήν επιτυχιάν του κ. Πλέσσα εις την άναπαράστασιν κωμικών ρόλων, ίκανοποιεί τους πολυλήθεις θεατάς οι όποιοι πληροίσι καθέ βράδυ το άνετο θεάτρό του.

Είς το περικόμψο θεατράκι του κ. Παπαϊωάννου την «Πρόθυμη Χήρα» διεδέθη ή «Μοντέρνα Καμαριέρα» του κ. Χατζηναποστόλου. Το έργον ήρθεσεν. Η σκηνοθεσία όφειλομένη εις την καλαισθητον αντίληψιν του κ. Παπαϊωάννου προκαλεί την πλέον ευάρεστον έντύπωσιν. Η εκτέλεσις γίνεται θαυμασία. Ο κ. Παπαϊωάννου και ή κ. Αφεντάκη αυξάνουσι καθημερινώς τους θαυμαστιάς των με το δρασερόν και εύμορφον παιζιμόν του. Το λιμπρέττο διασκεδαστικώτατον. Προκαλεί όρμητικόν το άβιάστον γέλιο. Είνε παρμένο άπό γνωστήν γαλλικήν φάρσα τας «Δύο Περιστεράς» και είνε διασκεδαστικώτατον.

Η μουσική ευχάριστος, άρμονική, άπαλή. Η «Μοντέρνα Καμαριέρα» είνε μία άπό τας επιτυχίας του Θιασου.

Είς τα Όλύμπια έπαίχθη το έμμετρον δράμα του κ. Α. Γαλανού ή «Βασιλοπούλας μας Άλέξανδρα». Το έργον είνε πατριωτική άλληγορία προκαλέσσα πολυ το ενδιαφέρον.

Είς το Θέατρον Φαλήρου παίζεται θριαμβευτικώς πάντοτε το Ξιφιρ—Φαλέρ. Πλησιάζει την πεντικοτήν παράστασιν.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΙΕΡΟΥΡΓΙΑ

Όσας ιερές στιγμάς έγκλειει εις την θείαν μυσταγωγίαν ή Όρθοδοξία περιέλαβη μία ώραία τελετή Έλληνοσερβική εις την Κέρκυρα.

Ητο τελετή επί τη όνομαστική έορτή του Σεπτου Γέροντος που πέρωται να ζήση διά να συγκρατήση τον Σερβικόν λαόν, του Βασιλέως Πέτρου.

Και όπως συνήθως συμβαίνει εις τους όρθόδοξους Λαούς αυτή περιεβλήθη τον ιερόν χαρακτήρα και με αυτόν διεξήχθη.

Είς τον Μητροπολιτικόν ναόν τής Κερκυρας έτελέσθη άρχιερατική λειτουργία, πρωτοστάτωντος του Μητροπολίτου Βελιγραδιού εις ταύτην έλαβον μέρος και ό έ. Κερκύρα παρεπιδημών Μητροπολίτης Βελεγράδων μετά του Αρχιεπισκόπου Κερκυρας και ιερέων Σέρβων και Έλλήνων.

Η Θεία Λειτουργία διεξήχθη σερβιστί με έκφωνήσεις Έλληνικάς και χορόν Σερβικόν.

Παράγειτο πλουσιπρόπος ένα σύμπλεγμα τόσον ώραϊόν με παλμούς ιερούς δόν λαών αδελφών, τους όποιους ήνωσε, όστι ιερότερον, ή πίστις.

Πόση σύνδεσις έυπηργει εις την κατ' έξοχήν τελετήν τής συναδελφώσεως των ανθρώπων με εύλογίας και εύχάς άφ' ενός, ευγνωμοσύνην και θερμήν παράκλησιν άφ' έτέρου.

Ηύχοντο με την ψυχγήν άνυψωμένην προς τα άνω οι Σέρβοι ιεροσολοί υπέρ τής άποκταστάσεώς των, παρεκάλουν τον λυτρωτήν και οι Έλληνες τοιοδοτο: υπέρ των αδελφών των και αι εύχαι άνήρχοντο μαζί με το θυμίαμα προς τον ουρανόν, έκπεμπόμεναί άπό ψυχάς άφιερωμένους εις τον Θεόν, άπό καρδίας που βθάειωσιν. Μετά την Θείαν Λειτουργίαν άρχίζει ή Δοξολογία, κατά την όποιαν παρίσταται ό Διάδοχος τής Σερβίας, το Έπουργικόν συμβούλιον, πλήθος Σέρβων άξιωματικών και Έλλήνων και πολλοί ξένοι προσκεκλημένοι με πλήθος κόρηου, το όποιον συμμαστίζεται εντός και έκτός του ναού.

Τελειώνει και ή τελετή αυτή, ή όποις επιστεφεται με την συγκινητικώτεραν σκηνοθεσίαν.

Σιγή άπόλυτος επικρατεί και υπό τους ιερούς του ναού θόλους έπικρατεί ποικίλα συναισθήματα, του έξωτερικεύονται με ένα άκρυ που κλυταί εις τας παρειάς χαμιάς Σερβίδος ή με μίαν μελαγχολικήν έκφρασιν ή με πονετικήν και θαλπάρων μειδιάμα. Και έν μέσω τής σιωπηράς αυτής έκστάσεως ύψουσι καλλομένη ή φωνή του Σ. Μητροπολίτου Βελιγραδιού.

Απευθύνεται ό σεβάσμιος Ιεράρχης προς τον συμπαθή Βασιλόπαϊδα, προς την άλλην αυτην ύπερόχον Σερβικήν μορφήν, που έπρεπε να δοκιμάση τας μοναδικάς εις την τραγικότητα και το θυλικόν συγκρόνωσ μεγαλειόν των περιπετείας. Είς τας έκφράσεις του πάλλεται ή παράκλησις προς τον Θεόν υπέρ τής γλυκειάς πατρίδος.

«Άς ευχρηθώμεν, λέγει, εις το μέλλον να εορτάσωμεν εις την πατρίδα μας την ημέραν ταύτην ή όποις μας εύρίσκει εις φιλιών έδαφος άλλα ξένο».

Μετά τουτο προχωρεί προς τον Βασιλόπαϊδα, ό όποις άπαύεται το Ευαγγέλιον και δέχεται τας εύχάς των άλλων ιεραρχών με ένα έλαφρόν μειδιάμα, που δίδει εις την μορφήν του μαζί με την ήγεμονικήν χάριν και μίαν έκφρασιν έλπίδος εις εύτυχές μέλλον.

Ατυχώς παρουσιάζεται έντραυθα πολύ άτελής ή ώραία αυτή τελετή. Άς την φανταστή καθείς με το πραγματικόν και ζωτανόν μεγαλειόν της που τόσον άμυδρά έδώ περιγράφεται. Πρέπει να φανταστή τας γεμάτας άπό θείαν έξαρσιν έκφράσεις τής Έκκλησίας μας έξερογόμενας άπό καρδίας που πονούσι και συγκρόνωσ έλπίζουσι.

Άς φανταστή τας ψυχάς αυτάς τας φύσει αγαθάς που τας έπυροπόλησε ή μεγάλην πυρκαϊά και τας διεπέρασε ό πόνος, άς τας φανταστή ύψουμένας προς τον Πατέρα τής αγάπης και τής συμπαθείας.

Είναί δυνατόν ή εύχή τής Έκκλησίας εύπερ τής ειρήνης του κόσμου» να έκφρασθη με μεγαλυτέραν δύναμιν ψυχής, άφ' ου άνανεύεται άπό στόματα υπέρ παν άλλο πολούντα την ειρήνην;

Διά τουτο αί ιεραί φρικιάσεις που παρήχθησαν εις

τους παρκαστάντας κατ' αυτήν την τελετήν θα μείνουσι άνεξάλειπτοι εις τας καρδίας των.

Η Κέρκυρα που έδύθη εις τας άγκάλας της και περιέβαλεν ένα τόσον ευγενή όσον και πολυπαθή λαόν δέν θα λησμονήση ποτέ την ιστορικήν ιεροουργίαν.

Οι μείνη αυτή προαχμένη εις την καρδίαν των Κερκυραίων, οι όποιοι εύχονται έκκαρδίως εις τους ευγενείς Σέρβους να την εορτάσωσι εις το μέλλον υπό τους εύτυχαστέρους αιώνοους εις την ήρωικήν των πατρίδα!

Κέρκυρα Ιούνιος 1918

Δι. Α. Ν.

ΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΧΑΣΙΩΤΗ

Αμφιβάλλω αν ύπάρχη δεύτερος Έλλην αγαπών με τόσον άφοσίωσιν την Έλληνικήν Γεωργίαν όσον ό πολυσέβαστος Τμηματάρχης του Έπουργείου τής Έθνικής Οικονομίας κ. Χασιώτης.

Διά το Έπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας ιδρυθέν κυρίως προς ήνίσχυσιν των παραγωγικών δυνάμεων τής Ελλάδος είνε ανάγκη να ληφθούσι μέτρα σύντομα άπό την μέλλουσαν Κυβέρνησιν του κ. Βενιζέλου.

Είνε ανάγκη το Έπουργείον αυτό να μεταρρυθμισθη κατά τοιοϋτον τρόπον ώστε να καταστη δυνατόν ν' άποδώση τέλος ήμέριον τίνα τους άναμενομένους καρπούς.

Χρειάζεται πρό παντός νομοθετική επέμβασις διά να έξασφαλισθη άνωτέρα πρωτοβουλία εις τους άνδρας τους έχοντας την δύναμιν, την θέλησιν και τον πόθον τής άναπτύξεως των πλουτοπαραγωγικών πόρων τής Πατρίδος. Και ιδιαίτερα πρέπει να ληφθη μέριμνα διά να δοθη, εις τον πολύτιμον εργάτην τής γεωργικής ιδέας κ. Χασιώτην, στάδιον θετικής, εθνικής, έπωφελούς δράσεως.

Επιφυλασσόμενοι άλλοτε να άναπτύξωμεν άναλυτικώτερον τας ιδέας μας, φρονούμεν έν συνειδήσει και έν υπερτάτη συναισθησει των προς την πατρίδα υποχρεώσεων ήμών, ότι ή μέλλουσα Κυβέρνησις όφείλει να άποσπάση άπό το Έπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας τας καθαρώς γεωργικάς ύπηρεσίας και τας έν άπολύτω συναφεία μετ' αυτών εύρισκομένας—όπως είναι τα δάση—και να προβή εις την ίδρυσιν ειδικού Έπουργείου Γεωργίας. Νομίζομεν ότι ή έφαρμογή τής σχέσεως ταύτης είνε έν εκ των πλέον έπιυόντων μέτρων άσσης Κυβερνήσεως σεβομένης έαυτήν. Η συγκέντρωσις εις το Έπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας σωρείας τιμημάτων σπουδαιοτάτης έπίσης σημασίας έκτρέπει την προσοχήν και του πλέον ένθουσιώδους και άριστου κατηρητισμένου Έπυοργού, άναστέλλει την ένεργητικότητά του, καταμερίζει τας δυνάμεις του και άφαιρεί άπό τον ύπερ τής Γεωργίας και Ζωοτεχνίας ξηλόν του το μέγιστον μέρος, προς ζημίαν των σπουδαιοτέρων κλάδων τής Έθνικής μας ζωής. Είνε λοιπόν μέτρον στοιχειώδους άνάγκης ή συγκέντρωσις των σκέψων του πολιτικού όστις θα διευθύνη την μέλλουσαν Έθνικήν μας Οικονομίαν εις την γεωργικήν άνάπλασιν τής χώρας, άνευ περισπασμών, άνευ άπασχολήσεων, άνευ παρεκλύσεων. Και ίδρυομένου ειδικού Γεωργικού Έπυοργείου θα ήτο εύκαίτιον να ετίθετο επί κεφαλής αυτού άνηρ τής πείρας, τής μορφώσεως, τής νομιμοσύνης, τής εργατικότητας, ενός Χασιώτου, έφ' όσον το Έ-

πουργείον τουτο δέν είνε πολιτικόν Ἰπουργεῖον, οὔτε ἔχει κομματικὴν χροιάν, ἀλλὰ περικλείει ἐν ἑαυτῷ τὰς ἐλπίδας ἔθνικου μέλλοντος.

Τούτου ὁμοῦς μὴ ὄντος πρὸς τὸ παρὸν κατορθωτοῦ ἐπιβάλλεται ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Χασιάτου εἰς θέσιν ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὰ καθήκοντα ἐνὸς Ἰσοβίου ὑφυπουργοῦ, μὲ δικαιώματα εὐρύτατα, μὲ δικαιωδοσίαν ἀπεριόριστον καὶ μὲ πρωτοβουλίαν δράσεως. Ὁ κ. Χασιάτης εἰς ἐν εἰδικὸν Ἰπουργεῖον Γεωργίας πρέπει νὰ περιβληθῆ με ἀνώτερα δικαιώματα. Νὰ εὐρεθῆ ἀνώτερος ἐνὸς Γενικοῦ Γραμματέως μὲ πλήρη δικαιωδοσίαν ἀναδιοργανώσεως. Τὸ βιβλιόριόν του τὸ φέρον τὸν τίτλον «**Κυριώτεροι βάσεις μῆς ἀληθοῦς γεωργικῆς πολιτικῆς**», ἀποκαλύπτουν τὸν ἀληθῶς ἐργαζόμενον καὶ μελετῶντα καὶ κοπιῶντα ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς μας ἀναζωογονήσεως. Τὸ βιβλίον του δευτεῖναι τὸν βαθὺν καὶ μοναδικὸν γνωστὸν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας καὶ τὸν ἀκαταπόνητον ἐρευνητὴν τὸν μέσῳ δι' ὧν θὰ ἀναδειχθῆ ὁ Γεωργικὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ σελίδες του περιέχουν τὴν μόνην βάσιν ἐφ' ἧς θὰ ἐξεληθῆ ἡ μελλοντικὴ γεωργικὴ ζωὴ τῆς πατρίδος καὶ εἶναι ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Διὰ τοῦτο θὰ ἐπιμεινῶμεν ὅτι εἶνε ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας νὰ μεριμνήσῃ ὅπως μὴ παραμῆνῃ ἀρησιμοποίητος καὶ ἀδρανοῦσα ἡ δύναμις αὐτῆ.

Καὶ ἂν ἐπὶ τι χρονικῶν διάστημα τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δέν εἶνε δυνατὸν νὰ χωρισθῆ καὶ παραμῆνῃ ὑπὸ τοῦς σημερινούς ὄρους ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Χασιάτης δέον νὰ κληθῆ εἰς ἀνώτερον ἀξίωμα. Τοῦλάχιστον ἐπὶ τὰς σημερινὰς συνθήκας νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως μὲ εὐρέα δικαιώματα ἐπὶ τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἰπουργεῖου. Ὁ ἐκάστοτε Ἰπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας θὰ ἔχη παρὰ τὸ πλευρὸν του ἰσχυρὸν παράγοντα τῆς ἀναπλαστικῆς ἐργασίας του καὶ θὰ ὑπάρξῃ ἐλπίς νὰ ἴδωμεν τεθειμένας τὰς βάσεις τῆς μεγάλῃς οργανωτῆς ἐργασίας ἦν αἱ σελίδες τοῦ βιβλιόριου του μᾶς ἀποκαλύπτουν καὶ περὶ ὧν ὀφείλομεν νὰ ἀσχοληθῶμεν μελλοντικῶς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1916

Ὅλος ἐκεῖνος ὁ ἀποπνευματικὸς λίβας τοῦ Ἰουνίου ὑπεχώρησε σὲ μιὰ εὐχάριστη δροσιά ἡ ὁποία πρὸς τὸ τέλος μάλιστα τοῦ μηνὸς τοῦτου ἀπέβη ἀπολαυστικὴ ἀτμὴ.

Κατὰ τὰ ἄλλα εἰς τὸν παγκόσμιον ὀρίζοντα ἡ πολεμικὴ σκηνογραφία δέν ἤλλαξεν οὐσιωδῶς. Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀντάντ κερδίζουσι καθ' ἐκάστην ἔδαφος εἰς ἐρωμένους καὶ καταστρεπτικὰς διὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀντιστάσεις καὶ εἰς νικηφόρους ἡρωϊκὰς ἐπιθέσεις. Τὸ σπουδαιότερον γεγονός τοῦ μηνὸς τοῦτου ἦτο ἡ ἐπέτειος τοῦ τρίτου πολεμικοῦ ἔτους. Εἰσῆλθομεν καὶ εἰς τὸ τρίτον ἔτος χωρὶς νὰ ἀντικρούσωμεν αὐτὸν ὀρίζοντα τὸ μαγικὸν φῶς ποῦ θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης. Ὁ Ἀσὴρ ποῦ ὠδηγοῦσε τοὺς Μάγους εἰς τὴν Φάνηρ ποῦ ἀνεπαύετο τὸ Θεῖον Βρέφος, δέν ἀνέτειλεν ἀκόμη διὰ τὴν σύγχρονον ἀνθρωπότητα. Φαίνεται ὅτι ἐπιμακρὸν ἀκόμη θὰ ἀνιέχουν τὰ ἀνιμαχόμενα μέρη εἰς

θυσίας, εἰς καταστροφάς, εἰς σφαγὰς καὶ θά βραδύνη πολὺ ἢ ἐμφάνις τῆς ποθητῆς σιγμῆς ποῦ θὰ κυριαρχήσῃ στὸν κόσμον τὸ θεῖον σύμβολον τῆς εἰρήνης. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν δι' ἀνακινώσεων πλήρων ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον ἀπεθυθήσαν πρὸς τὰ ἔθνη καὶ τοὺς στρατοὺς ποῦ με τὸ πῖμά των ὑποστηρίζουν τὰ δίκαιά των. Ἀλλὰ αἱ ὑπερήφανοι καὶ ἐλπιδοφόροι ἀνακινώσεις δέν δύναται νὰ μεταβάλουν τὰ πράγματα.

Ἡ Γερμανικὴ στρατοκρατία κλονίζεται. Νομίζει κανεὶς ὅτι, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἀνταντικῶν δυνάμεων, ἀκούει τὸν θόρυβον ποῦ προξενεῖ ἡ ἐξάρθρωσις τῆς. Σήμερον ἀνιέχει ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ ἐλθῇ πάντως ἡ σιγμὴ—δοον καὶ ἂν φαίνεται ἀπομεμακρυσμένη ἀκόμη—κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παραστῶμεν θεαταὶ ἀληθινῆς συντριβῆς. Θὰ εἶνε λυπηρὸν βεβαίως νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εἰκόνα συντριμμάτων ἕνα ἔθνος γιομάτο ἀπὸ ζῶην καὶ ἐργασίαν θανουσιῆν, ἀλλὰ θὰ εἶνε τοῦτο ὑπέριστατον διδάγμα διὰ τοὺς ὑπερφιάλους Λαοὺς καὶ τοὺς ἀπερισκέπτους καὶ φαντασιοπλήκτους Ἀρχοντὰς των. Ἰσως ἡ Θεία Προνοία ἐξήγησε τὴν συντριβὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Γουλιέλμου. Ἰσως ἐπὶ τῆς Βασιλείας του τὸ κακὸν θὰ καταστῆ δυνατὸν ὅπως δῆποτε μιαν ἡμέραν νὰ προληφθῆ καὶ νὰ σταματηθῇ εἰς ἐν σημεῖον ἀνεκτόν. Ἄν ὁμοῦς ἡ σύρραξις ἐλάμβανε χώραν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ νῦν Διαδόχου Του, ἐξάλλου εἰς πολεμικὸν ὄρασμα καὶ ἀπερισκέπτως ὀρμητικῶς εἰς παραβόλους πράξεις, ἡ καταστροφὴ θὰ ἦτο ἀνυπολόγιστος καὶ αἱ συμφοραὶ τῆς ἀνθρωπότητος, περισσότερο ὀδυνηραὶ. Ἰσως ἡ θεία Πανοσφία ἐκανόνισεν οὕτω τὰ πράγματα διὰ νὰ μετασφραγίσῃ, ἐν μέτρῳ δυνατῷ, αἱ καταστρεπτικαὶ συνέπειαι τῆς αἰμοδιφίας ὀλίγων ἀτόμων διευθυνόντων, κακῆ τῆ μοῖρα, τὰς τύχας τῶν Λαῶν.

Οἱ Ρῶσοι προχωροῦν οὐστηματικῶς πλέον. Οἱ Ἀστυριακοὶ ἀντιθέτως ὑπέστησαν ἀνυπολόγιστους ζημίας εἰς ἄνδρας, ὄλικον καὶ ἔδαφος. Ἄφ' οὗ καὶ οἱ Ἰταλοὶ κατορθώνουν νὰ τοὺς νικῶν. Αἱ νίκαι μάλιστα τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἤρχισαν νὰ καθίστανται σημαντικαί. Ὁ Ἰταλικὸς Λαὸς ἐξάλλου ἀπὸ ἐνθουσιασμόν πανηγυρίζει θριαμβευτικῶς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Γκροῖσιαν, τὴν σὺλληψιν αἰχμαλώτων καὶ τὴν κατάληψιν ἀπερῶν πολεμικῶν εἰδῶν. Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον πιέζουν ἰσχυρῶς τὴν Γερμανικὴν παράταξιν καὶ ὁ Γερμανοαυστριακὸς Στρατὸς, ὡς ὁ ὑπερήφανος καὶ ἀτίθαστος Λέων εἰς τὸν κλωβὸν του, ἀγωνίζεται ὑπερανθρώπως, μὲ λύσαν, μὲ μανίαν, θυσιάζων τοὺς ἄνδρας του καὶ ἐλπίζων εἰς ἐν καταστρεπτικὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν του πολεμικὸν κατόρθωμα. Μάτην ὁμοῦς κάθε προσπάθεια... Ὅμι ὁμοῦς προξενεῖ κατὰπληξιν εἶνε ἡ μεταμόρφωσις τῶν Ρῶσων. Ἡ ἀφθονία εἰς ὄλικον πολεμικὸν ἐμπνευστικὸν καὶ ἀψυχον ὑπερβαίνει κάθε ἀνθρώπινον ὑπολογισμόν, καὶ ὡς χεῖμαρρος ἐξορροῦν κατὰ τῶν Γερμανοαυστριακῶν εἶνε ἀσυγκράτητοι ἐνσπείροντες τὸν πανικὸν καὶ τὴν συμφορὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς των.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαλκανικοῦ μετώπου τὰ πράγματα ἤρχισαν νὰ εἰσερχῶνται σ' ἕνα δρόμον καινούργιον,

οὐ δρόμον ἀποφασιστικὸν καὶ πλήρη δράσεως. Ρωσικὸς Στρατὸς κατέβη εἰς Θεσσαλονικίαν καὶ τοῦτον ἀνυχοῦς ἠκολούθησεν Ἰταλικὸς καὶ σήμερον αὐθρον εἰς τὴν καρδιάν τῆς Ἑλλάδος θὰ μάχωνται ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Γῆς καὶ μόνον ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς θ' ἀδρανή ἐγκατεσπαρμένος εἰς τὰ χωράφια του γιὰ νὰ μαζεύῃ τὰ σπῆκα του καὶ τρυφὰ τὰ σπαφύλια του. Εἶναι ἀκατανόητον πῶς οἱ ἰθύνοντες τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δέν κατορθώνουν νὰ βλέπουν τὴν συμφορὰν καὶ πῶς ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ δημιουργοῦν καθεστῶς κομματικῆς ἐμπαιθείας καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ εἰς τὰς παραμονὰς οπουδαιοτάτων ἱστορικῶν γεγονότων μέσα εἰς τὴν περιμάχητον Μακεδονίαν μας.

Ποῦς θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοιαύτας ὑπερκρισίμους στιγμὰς, ἄδελον; Ἄν δέν μᾶς προλάβουν τὰ γεγονότα καὶ κατορθώσωμε νὰ κάμωμεν τὰς ἐκλογὰς μας ἡ σωτηρία ἔγκειται εἰς τὰ χεῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μία Κυβέρνησις Βενιζέλου εἶνε ἡ σωτηρία, εἶναι ἡ ἐλπίς, εἶνε τὸ μεδίαμα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Κάθε ἄλλη λύσις εἶνε ἂν ὄχι θάνατος τῆς Ἑλλάδος—διότι ἡ Ἑλλὰς θὰ ζῆ αἰωνίως—ἀλλὰ ὀπισθοδρομῆσις διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀπόγονός μας θὰ μᾶς καταρῶνται καὶ ἡ ἱστορία θὰ ζητήσῃ λόγον ἀπὸ τοὺς σημερινούς δημιουργούς τῆς.

Δ. Α. Ζ.

ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας τοῦ πανηγυρισμοῦ, ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Παροικίας, τῆς ἔθνικῆς ἐορτῆς τῶν Γάλλων, διὰ νὰ διαδηλώσῃ τὰ θεμιτὰ καὶ εὐκρινῆ αἰσθημὰτά του πρὸς τὸ εὐγενὲς Γαλλικὸν ἔθνος.

Ἡ ἙΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ἔθνος.

Ὡς συνήθως, τὴν ἐπέτειον τῆς Ἀλώσεως τῆς Βασιλῆς ἐορταίζουν οἱ Γάλλοι διὰ δεξιῶσεως ἐν τῇ Γαλλικῇ Πρεσβείᾳ ὅπου ἀνταλλάσσονται λόγοι εὐχετήριοι ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ. Ἐφέτος ὁ κ. Καστιγιὼν ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν Πρέσβην κ. Γκιγιερὸν μὲ πολλὴν εὐγένειαν ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸ δυστήχημα τοῦ Ἰταλοῦ συμμερισθεὶς τῆς ὀδύνης τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Τὰ ὄρατα καὶ εὐκρινῆ λόγια του εὐρον ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁπότε ἡ Ἀθηναϊκὴ Κοινωνία λαμπρῶς ἐκπροσωπομένη, ἐξεδήλωσε τὰ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας αἰσθημὰτά της διεξήχθη ἐντὺς τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας τελετὴ ἀνταξία τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς αὐτὴν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Πρεσβείας οἱ συμμετασχόντες τῆς ἐορτῆς πολυπληθεῖς πανηγυρισταὶ ἐξεδήλωσαν με ἐνθουσιασμόν τὰ αἰσθημὰτά των καὶ τὴν νύκτα εἰς τὰ θέατρα ἐχαρτίσαν τὰ πλήθη ζωηρότατα καὶ τὴν Γαλλικὴν Σημαίαν καὶ τὸν Γαλλικὸν ἔθνικόν ὕμνον.

Ἡ ἀκούρατος, ἡ ἀκαταπόνητος εἰς ἐνεργητικὴν δράσιν Βασίλισσα Σοφία, ἡ δημιουργὸς ὄρατων καὶ πατριωτικῶν ἔργων ἠδύοχησε νὰ προσφέρῃ ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Ταμείου τῆς Δρχ. 500.000 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου Ἐπιτροπὴν. Δέν ἀρκεῖ ἡ ἀτίμητος ἀνάμιξις τῆς,

τὸ προσωπικὸν τῆς ἐνδιαφέρον, οἱ κόποι τῆς, ἡ στοργὴ τῆς πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν παθόντων, ἀλλὰ ἠθέλησε καὶ ἐμφαντικώτερον νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν μεριμνάν τῆς. Ἡ ἡγεμονικὴ τῆς δωρεὴ συνέτέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀχθῆ εἰς πέρας τὸ ὑπερφιλάνθρωπον καὶ ὑπερπατριωτικὸν ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ὀφειλόμενον ὅμως πρῶτιστον πάντων εἰς τῆς ὑψηλῆς Προστάτιδος του τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὴν πολυσχιδὴ ἐνίσχυσιν.

Ἡ Βασίλισσά μας ἀνταξίει σύντροφος τοῦ Κωνσταντίνου μας με τὸ ἰσχυρὸ πνεῦμά τῆς καὶ με τὸν εὐγενικὸν χαροκίτηρά τῆς ἐδραιοῦται εἰς ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Με πένθος βαρὺ μᾶς κατεκάλυψεν ἡ συμφορὰ τοῦ Τατοῦ. Μόλις κατασιγάσει τὴν θλίψιν τοῦ Λαοῦ ἡ σωτηρία τοῦ Βασιλέως ἀπὸ βεβαίου κινδύνου. Εἶνε καὶ τοῦτο

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΑΤΟΥ-ΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΑΝΕΥΘΥΝΟΝ

δείγμα τῆς ἐθνικῆς μας ἀσυναρτησίας ὅτι ὡς μιὰν συνήθη πυρκαϊάν δάσους εὐρον τὸν θάνατον—μαρτυρικὸν θάνατον—Ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, στρατιώτου, σφῆρ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, καὶ ἐκινδύνευσε σοβαρῶτα καὶ Αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς σωτηρίας Του γνωσθεῖσαι βραδύτερον διήγειρον τὴν φρίκην καὶ συνεκέντρωσαν τὰ πλήθη εἰς τοὺς Ναοὺς ἀναπέμψαντα εὐχαριστίας εἰς τὸν Ἰψιστον εὐδοκί-σαντα νὰ τὸν διασώσῃ ἀπὸ βεβαίου θανάτου.

Ἐκτοτε ἠρέμησαν τὰ πάντα. Τί σημασίαν ἔχει ἕνα δάσος καὶ ἡ ζωὴ πέντε—δέκα ἀνθρώπων. Οἱ Ἰπουργοὶ ἔδειξαν δραστηριότητα μεταβαίνοντες καθ' ἐκάστην με τὰ αὐτοκίνητά των εἰς τὸν τόπον τῆς συμφορᾶς, οἱ δασικοὶ ἔδωκαν δι' ἀνακινώσεων διαφόρους δικαιολογίας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ πυρός, ἐγένεν ἡ κηδεῖα τῶν θυμάτων μεγαλοπρεπῆς καὶ ἀνητηλάγησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων σοβαραὶ καὶ μελετημέναι γνώμαι πρὸς ἀναδάσωσιν τοῦ ἀποτεφροθέντος χώρου! Οἱ σωτήρες τοῦ Βασιλέως ἐπαροσημοφορήθησαν καὶ ἐδέχθησαν πενιχρὰ τινα χρηματικὰ δῶρα καὶ βραδέως ἀλλὰ κανονικῶς ἐπανήλθομεν εἰς τὸ πρόην καθεστῶς. Κανεὶς δέν εὐρέθη ἔνοχος τῆς συμφορᾶς αὐτῆς, συμφορᾶς ἡ ὁποία ὑπὸ τὰς μελενὰς πτερυγὰς τῆς ἐξήτησε νὰ ἀπειλήσῃ καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Κωνσταντίνου μας. Τόπος εἰς τὸν ὁποῖον εἴμεθα ἀσύδοτοι καὶ ἀνεύθυνοι καὶ ὅπου ἐλλεῖπει τελείως ἡ ὀργανώσις τοιαύται συμφοραὶ θὰ ἐρχῶνται καὶ θὰ παρέρχωνται ὅπως τὰ νέφη τῆς καταιγίδος. Χωρὶς καμμίαν εὐθύνην.

Ὅλα τὰ εἶδη τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς ὑπερετιμήθησαν μέχρι βαθμοῦ μαρτυρικοῦ διὰ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς κοινωνίας μας. Οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι μὲχρι σήμερον ἐδίσταζον νὰ ἀεθήσουν τὴν τιμὴν τοῦ εἶδους τῆς παραγωγῆς των ἦσαν οἱ ἰδιοκίτηται ἐφημερίδων. Τὸ δεκάλεπτον τοὺς ἐφρόβιζεν. Ἡ ἀνάγκη ὁμοῦς ἐβρέθη μεγαλειότερα τοῦ φόβου των καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἀπὸ τῆς 1 Ἀυγούστου θὰ ἐμφανισθῶσι δεκάλεπτοι. Τὸ γεγονός αὐτὸ παρέχει καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ δηλώσωμεν τὰς μεγάλας δυσχερείας πρὸς τὰς ὁποίας παλαιότερον κατερικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάργεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου χωρὶς νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐπιβαρῶ-

ΤΑ ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΝ

νωμεν τούς ύποστηρικτάς του έργου ημών δι' επαύξησιν τής τιμής. Διά ν' αποφυγώμεν όμως να προσφύγωμεν εις τὸ μέτρον αὐτὸ παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς των, καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ ἐτῶν μὴ καταβάλλοντας αὐτάς, νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, διευκολύνοντας ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον μας καὶ ἐνισχύοντες εἰς τοὺς ἀγῶνάς μας.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 27 τῆς συμβάσεως μεταξύ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Τροχοδρομῶν ὁρίζονται ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει τὰ καθαρά κέρδη τῆς Ἑταιρείας ὑπερβαίνουσι τὰ 6 ο)ο κατά μέσον ὄρον ἐπὶ μίαν τριετιαν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθέωρσιν τῶν τιμολογίων πρὸς ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ εισιτηρίου οὐχὶ κάτω τοῦ δεκαλέπτου. Παρελθούσης ἤδη δεκαετίας ὡς οὐδεὶς ὁ νόμος καὶ εὐρισκομένων ἐντὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἄλλων περιπτώσεων τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς καὶ οὕτως οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἔχωσι ἰδεωδῶς εὐθυνην τὴν συγκοινωνίαν εἰς ἐπαχὴν καθ' ἣν ὅλοι αἱ ἄλλαι ἀνάγκαι τοῦ βίου ἐφθασάν νὰ διατιμῶνται εἰς τὸ τετραπλασίον τῆς ἀρχικῆς των τιμῆς. Ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιμένῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν ὅρον αὐτὸν θὰ εἶνε ευεργέτημα δι' ὅλους μας κυριωδέστατα διὰ τοὺς Φαληροῦσι καὶ ἰδιαιτάτα διὰ τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὸ Φάληρον.

Εἶνε ἀπιστεύτως ὀδυνηρὰ τὰ ἀποκαλυπτομένα εἰς τὰ ζαχαρωπλαστεία, ἐστιατόρια, μαγειρεία καὶ ἄλλα κέντρα τῆς στομαχικῆς ἀπολαύσεως ἢ ἀνάγκης τῶν Ἀθηναίων. Οἱ Ἀστυ-
ΕΙΜΕΘΑ ΑΚΑΘΑΡΤΟΙ

ατροὶ οἱ ἐπιθεωροῦντες τὰ καταστήματα ταῦτα προβαίνουν εἰς περιγραφὰς αἱ ὅποια ἀπογορητεῖον καὶ ἐμπνέουν τὰ πλέον θλιβερὰ συναισθήματα διὰ τὴν εὐσυνειδήσιαν μας, διὰ τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὴν καθαριότητα, πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις μας ὡς ἀτόμων τῆς κοινωνίας. Ἡ θλιβερὰ αὕτη κατάστασις δὲν εἶνε προῖὸν ὀλίγων ἀσυνειδήτων, εἶνε ἔργον συστηματικῶν πλέον παντὸς Ἑλλήνος ἐργαζομένου καὶ ἀποζώντος ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ πολλοῦ κόσμου, τοῦ κοινῆ τοῦ ἀνυπόπτου.

Τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον τῶν καταστηματαρχῶν εἶνε ἡ ἀκαθαροσία. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ φυλά μας μόνον διὰ τὰς βρώμας καὶ τῆς ρυπαρότητος δύναται νὰ ζῆσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ οὕτως οἱ κ. κ. Καταστηματαρχαὶ ἐτάχθησαν ρυθμιστὰι τῶν νέων αὐτῶν ὄρων τῆς ζωῆς μας.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους πλουτοῦντας σκανδαλωδῶς εἰς βάρος τῆς υγείας μας, εἰς βάρος τῆς κοινωνικῆς μας εὐπρεπείας, εἰς βάρος τῆς ἐγκληματικῆς ἀνεκτικότητος καὶ τῆς Πολιτείας καὶ ἡμῶν, δι' ὅλους αὐτοὺς θὰ ἐχρησιάζετο ἡ πλέον σκληρὰ καὶ ἡ πλέον ἀτιμωρικὴ τιμωρία. Θὰ ἐχρησιάζετο νὰ παρετάσσοντο εἰς κοινὴν θεάν καὶ νὰ ὑποχρεώοντο νὰ καταφάγωσι ὅλα τὰ σάπια, ὅλα τὰ ἀποσυντεθημένα, ὅλα τὰ βρώμικα εἶδη τοῦ καταστήματός των.

Θὰ ἦτο ἴσως μίᾳ βλάβῳ ἰκανοποίησις τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ θὰ ἦτο μέτρον τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἐλπιούσαν εὐκολὰ τὴν ἐφαρμογὴν οἱ ἀλιτήριοι αὐτοὶ δηλητηριασταὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν στομάχων. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἐν

θλιβερόν συμπέρασμα προβάλλει ἄξιον πολλῆς προσοχῆς. Ὅτι Λαὸς ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὰς ἐργαζομένας τάξεις του πλεονύσας εἰς ἀσυνειδησίας, Λαὸς ὁ ὁποῖος μέσα εἰς τὰς πόλεις συνιτηρεὶ καὶ πλουτίζει τόσους ληστές, ὁ Λαὸς αὐτός ἀπλήστατα δὲν ἔχει οὔτε Σχολεῖον οὔτε Ἐκκλησίαν. Ἄν εἴχομεν Σχολεῖον ἄξιον τοῦ ὀνόματός του δὲν θ' ἔκυριάρχει τόσον βάθος ἀισχροκερδοῦς ἀσυνειδησίας μέσα στὴ ψυχὴ τῶν ἐκμεταλλευτῶν μας. Ἄν εἴχομεν Σχολεῖα ἢ ρυπαρότητος καὶ ἡ ἀκαθαροσία δὲν θὰ ἦτο τὸ γνῶρισμα τῶν καταστηματαρχῶν μας. Ἄν εἴχομεν Σχολεῖα θὰ εἶμεθα πολὺ διαφορετικοὶ καὶ δὲν ἐπαρουσιάζαμε σήμερον τὸ θέαμα Λαοῦ βαρβάρου, ἀπολιτίστου, ζῶντος ἐν μακροπόρῃ μέσα στὴν βρώμα στὴν ἀκαθαροσία, στὴν σήψι, στὴν ἀθλιότητα. Αὐτὸ τὸ λυπηρὸν συμπέρασμα βγάζομεν ἀπὸ τὰς ἀστυιατρικὰς Ἐπιθεωρήσεις.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΕΝΟΙΚΙΩΝ

Ὡς ἔξῃς ἐκανονίσθη τὸ διάταγμα τῶν ἐνοικίων. Ἄρθρον 1ον. — Ἀπαγορεύεται ἐν Ἀθήναις καὶ Περιαιεὶ ἡ ἐρημοδικία καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ δικῶν περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν ἔνεκα λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀστικῆς κτηματός, ὀλοκλήρου ἢ μέρους, συνομολογηθείσης δια χρονικὴν περίοδον ἐνὸς κατ' ἐλάχιστον ὅριον μηνός, ἐν ᾗ τὸ μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 250 δραχμὰς, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς τηρεῖ ἀπαντας τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ παρέχει τὰς ἐν αὐτῇ ἐγγυήσεις. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς τὸ μίσθωμα εἶναι ἀνωτέρου τῶν 250 δραχμ. κατὰ μῆνα, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς προσκληθεὶς διὰ κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου ἐ. ἐ. συμπεριλαμβανομένης, δηλώσῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἐ. ἐπίσης διὰ κοινοποιήσεως ὅτι ἀποδέχεται αὐξήσῃν τοῦ μισθώματος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως κατὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐὰν πρόκειται περὶ μισθώσεως συνομολογηθείσης μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1915, εἴκοσι δὲ τοῖς ἑκατόν, ἐὰν πρόκειται περὶ μισθώσεως συνομολογηθείσης προγενέστερον. Ἡ ὁμοίωσις τοῦ μισθωτοῦ θεωρεῖται ὡς ἀποδοχή. Τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δικαιούνται νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ ὑπομισθωτὰι ἑναντι τῶν ὑπεκμισθωτῶν, μόνον ἐφόσον ὑφίσταται ἡ μετὰ τῶν ἀρχικῶν ἐκμισθωτῶν καὶ μισθωτῶν σχέσις.

Ἄρθρον 2ον. — Αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ οἱ περιορισμοὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἰσχύουσιν

α) Ἐπὶ μισθώσεων εἰς ἃς συνεβλήθη ὡς ἐκμισθωτῆς τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ εὐαγῆ ἰδρύματα.

β) Ἐπὶ μισθώσεων ἀκινήτων, ἅτινα ἔχουσιν ἤδη ἐκμισθωθῆν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τὰ ἀνω νομικὰ πρόσωπα διὰ τὸν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἡδὴ ὑφισταμένης μισθώσεως χρόνον.

γ) Ἐπὶ μισθώσεων, αἵτινες ἐγένοντο διὰ τὴν θερμὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ

δ) Ἐπὶ μισθώσεων συνομολογηθησῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἄρθρον 3ον. — Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἰσχύει μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἀπὸ τῶν πρώτων εβδομάδων τοῦ πολέμου οἱ Γερμανοὶ ἐσκέφθησαν νὰ ἀπαλλάξουν τὰς Γερμανίδας ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς Παρισινῆς μόδας. Ὁ ζυγὸς αὐτὸς ἦτο παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ὁ τρομερότερος ὅλων διότι ὄχι μόνον ἐπέβαλλε τὴν χρῆσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς ἓνα κλάδον, ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, τὴν τῆς ραπτικῆς γυναικείων ἔνδυματων, οὐχὶ μόνον ἐπέβαλλεν εἰς τὸ ἕτερον ἦμισον (τὸ ὠραῖον) τῆς Γερμανίας νὰ ψελλίσῃ Γαλλικὰς λέξεις, ἀλλὰ καὶ ἀπέτελε προσβολὴν κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ γοήτρου. Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ καταθέσουν ὀριστικῶς οἱ Γερμανοὶ τὰ ὄπλα πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι δὲν δύναται νὰ συναγωνισθοῦν καὶ νὰ τὴν ὑπερβάλουν. Ἡ ὑποταγὴ αὕτη εἰς τὴν Παρισινὴν μόδαν ἔπρεπε νὰ λήξῃ. Τὸ Βερολίνον ἔπρεπε νὰ πράξῃ ὅτι καὶ οἱ Παριεῖσι, νὰ δημοιούγησιν γυναικείαν μόδαν.

Ἡ ἀρχὴ ἔγεινε. Τὰ πρώτα σχέδια τῆς Γερμανικῆς ἐμπνεύσεως «ἐθνικοῦ ἐνδύματος» τῶν Ἑρμανίδων» ἔτυχον ζωηρῶν ἐπιδοκιμασιῶν ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν... τῶν ἀνικάνων διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ὅλοι οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὄπλα πολεμοῦν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος των. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν ἴσως καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία τῆς Γερμανικῆς μόδας δὲν ἐπηρεάσε διόλου τὰς ἰδέας τῶν γυναικῶν τῆς Γερμανίας. Αἱ κομψότεραι ἠρνήθησαν διαρρηθῆναι νὰ περιβληθοῦν τὸ «ἐθνικὸν ἔνδυμα» καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνδύωνται συμφῶνως πρὸς τὰ Γαλλικὰ σχέδια τὰ ὅποια κατορθώοντες παρ' ὅλον τὸν ἀποκλεισμόν, νὰ προμηθεύωνται ἀπ' εὐθείας ἐκ Παρισίων.

σοὶ εἶναι πολὺ παχεῖς ὡς μὴ παραπονοῦνται. Ὑπάρχουν περιπτώσεις ὅπου καὶ οἱ σάρκῃνοι ὄγκοι ἀποβαίνουν χρήσιμοι καὶ σωτήριοι μάλιστα ἐνίοτε, καθὼς συνέβη μετὰ τὴν κυρίαν Σάρρα Κόχραν ἀπὸ τὸ Σάν Λουῖς. Ἡ ἀξιοτίμος αὕτη κυρία ἀσχολουμένη εἰς τὸν κερδῶν Ἑρμῆν, φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε συνειθίσει νὰ διδῇ μεγάλην σημασίαν εἰς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας καὶ χωρὶς νὰ φροντίσῃ προηγουμένως νὰ προμηθευθῇ σχετικὴν ἀδειαν ἐπέλωε οἰνοπνευματώδη ποτὰ. Τὸ πρῶτον περιήλθεν εἰς γνῶσιν τῶν ἀρχῶν, μυστικὰ ὄργανα τὴν ἐκαροφυλάκισαν, τὴν συνέλαβον ἐπ' αὐτοφῶρον, τὴν ὠδήγησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιεικῶς φερόμενος, τῆς ἐπέβαλε πρόστιμον πενήκοντα δολλαρίων.

Ἡ κυρία Σάρρα ὅμως, ἡ ὅποια εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ζυγίσει μόλις... πεντακοσίας τεσσαράκοντα λίτρας, εἴτε διότι δὲν εἶχεν, εἴτε διότι δὲν ἠθέλησεν, ἐπροτίμησεν ἀντὶ τοῦ πρόστιμου τὴν φυλακίαν. Διετύχθη ἡ μεταφορὰ τῆς εἰς τὴν φυλακίαν. ὅπου ἐπικολούθησαν συχνὰ ἀπειροὺν τραγικότητος. Ὁ δεσμοφυλάξ μόλις ἀντίκρουσε τὸν πελώριον ἐκείνον ὄγκον, ἀντέληφθη ὅτι εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν ἀπὸ τὰς δυσχερεστάτας περιπτώσεις τοῦ σταδίου του. Ὁ ἄν-

θρωπος γνωρίζων τὰς διαστάσεις τῶν δωμάτων τῆς φυλακῆς, διέβλεπεν ὅτι κανὲν ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ περιλάβῃ τὴν ἔκτασιν τῆς κυρίας Σάρρας.

Ἐκίνησε δυσθύμως τὴν κεφαλὴν καὶ διέταξε τὴν συνοδείαν ὅπως προχωρήσῃ μέχρι τῆς θύρας ἐνὸς ἐκ τῶν δωμάτων. Τὸ ὄρος ἐκείνο τῶν σαρκῶν ἐφθασεν ἕως ἐκεῖ, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν διέλθῃ. Αἱ προσπάθειαι ὅλως πρὸς συστολὴν τοῦ κολοσσῶ, ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἡ θύρα ἦτο πολὺ στενὴ καὶ τὸ δωμάτιον πολὺ μικρὸν δι' ἓνα τοιοῦτον ἐπισκεπτήν.

Ἀπετάθησαν πρὸς τὸν δικαστὴν ζητοῦντες τὴν γνώμην του, ὁ ὁποῖος εὐθεθεῖς πρὸ τοσοῦτον ἀκανθώδους ζητήματος, χωρὶς κινεῖνα δισταγμῶν ἀπέλλαξε τὴν κατηγορομένην καὶ ἀπὸ τὴν ποινὴν καὶ ἀπὸ τὸ πρόστιμον. Ἀφοῦ ὅμως τῆς κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἐὰν ἐπανελάμβανε τὴν παραβίαν τοῦ νόμου, ἡ ποινὴ δὲν θὰ ἐδίεταξε πρὸς χάριν τῆς νὰ οἰκοδομήσῃ διαίτηραν φυλακίαν, ἀνάλογον μετὰ τὰς διαστάσεις τῆς.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Εἰς τὸ ἄλσος τῆς Κηφισοῦς ἐδόθη πανηγυρικὴ ἑορτὴ ὑπὲρ τῶν ἐκ Θράκης προσφύγων.

— Ἡ ἑορτὴ διετέλει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Τ. τῆς ἀκαταπόνητου καὶ εὐγενεστάτης εἰς ὠραία καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα Πριγκηπίσσης Ἑλένης τοῦ Νικολάου.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς λειτουργίας τοῦ Ἑνωτικοῦ ἀνεβλήθησαν ἀπροόπτως.

— Δύο μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου οἱ κ. κ. Ν. Σιμόπουλος καὶ Σπ. Δηλυγιάννης, καὶ ἐν μέλος τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Πέτρος Δηλυγιάννης διεκινδύνευσαν ἐξ ἀνατροπῆς τοῦ αὐτοκινήτου των κατόπιν συγκρούσεως πρὸς τινα ἠλεκτρικὸν στυλον τὴν ζῶν των.

— Εὐτυχῶς ὅτι ἀπεσοβήθη τὸ μεγάλο αὐτὸ δυστύχημα ἀπὸ τὰ συμπαθῆ μέλη τῆς κοινωρίας μας.

— Κατέπευσαν εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης μεταγωγικὰ ἀποβιβάζοντα ἀλληλοδιαδόχως Ρωσικὰ καὶ Ἰταλικὰ στρατεύματα.

— Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τῆς Κυριακῆς εἶχε μοναδικὴν ἐπιτυχίαν.

— Περιλαμβάνει περὶ τὰ 200 ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς ἀγορασθέντα τὰ πλείοστα ὑπὸ πλουσίων φιλοτεχνῶν.

— Ἐντύπωσιν προκαλεῖ τὸ γλυπτικὸν ἔργον τῆς Δος Στεφάνου.

— Εἶνε, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἡ πρώτη γλύπτρια Ἑλληνίς καὶ ἀξίζει νὰ ἀφιερωθῇ δι' αὐτὴν εἰδικὴ κριτικὴ.

— Ἡ ἀθρόα ἔξωδος ἐργατῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

— Εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν περιοριστικὰ μέτρα.

— Ἀπέθανεν ἐν Πάτραις ὁ Ἀντιστράτηγος Μανουσογιαννάκης ἐκ τῶν τιμημένων ἀρχηγῶν τῶν δύο πολεμῶν μας.

— Κατὰ τὴν κηδείαν του τελεσθεῖσαν δημοτελῶς

είς Πάτρας παρέστη ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Καλλάρης.

— Ἡξίεν ἡ τιμὴ αὐτῆ εἰς τὸν γενναῖον στρατιώτην.

— Ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Δαγκλῆς ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ Γ. Ὑπαπιστοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Με τὸν τίτλον «Ἱππικὴ Σχολὴ τοῦ Σωμύρ», ἡ Ἀγκυρα ἐξέδωκε, κατ' αὐτὰς βιβλίον τοῦ ζωηροτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα φίλιππον. Συγγραφεὺς του εἶναι ὁ ταγματάρχης κ. Γαλάτης ὁ ὁποῖος μᾶς καθιστᾷ κοινωνοὺς τοῦ πληροτέρου καὶ πρακτικώτερου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος διὰ τὸν ἵππον καὶ τὸν ἵππέα.

— Ἡ λογοτεχνικὴ βιβλιοθήκη τῆς «Ἀγκύρας» ἐπλουτίσθη μετὰ νέον τόμον ἀρίστης ἐκλογῆς καὶ μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Εἶναι τὸ νεώτατον μυθιστόρημα τῆς Μαρσέλ Τιναιρ ἢ «Ἀντάρτις», πλεγμένον γύρω εἰς τὴν γυναικίαν ζωὴν, τῆς ὁποίας διαφωτίζει τὰ σκοτεινότερα προβλήματα. Ὁ νέος τόμος περιποιημένος καὶ καλοδεμένος.

— Ἐνα ἐξόχως ἐνδιαφέρον βιβλίον μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων τῆς «Ἀγκύρας». Καὶ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ διὰ τὸ πολύμορφον τῆς ἐρένης καὶ διὰ τὰ ἀδρὰ ἐπιχειρήματά της, ἡ «Αὐτοκρατορία» τοῦ Κερκεραίου πολιτευτοῦ κ. Κ. Σοκόλη, πρέπει νὰ διαβασθῆ ἀπὸ ἄλους.

Ἐξεδόθη τὸ Δελτίον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου τοῦ τελευταίου μηνός. Ἴδου τὰ κυριώτερα περιεχόμενά του :

Μ. Τριανταφυλλίδου Τὸ ἔργο τοῦ Ὁμίλου.

Α. Thumb, Οἱ Νεοέλληνες καὶ ἡ καταγωγή τους.

Γ. Π. Ἡ δίκη τοῦ Ναυπλίου.

Φ. Δραγοῦμη. Οἱ ἰδέες τοῦ Τσάμπερλαιν γιὰ τὸ μεσαιωνικὸ καὶ νέον ἑλληνισμὸν.

Μ. Τριανταφυλλίδη, Ἡ ἀρχὴ τῆς γλώσσας καὶ ἡ φροῦδιανὴ ψυχολογία.

Μ. Τριανταφυλλίδη, Συμβολές στὴν ἱστορίαν τοῦ δημοτικισμοῦ.

Χ. Βαϊανοῦ, Οἱ πρῶτοι μαλλιαροὶ στὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρασίας.

Μ. Τριανταφυλλίδη, Ἀπὸ τὰ ψυχολογικὰ τῆς καθαρῆς οὐσίας.

Μ. Τριανταφυλλίδη, Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα. Ἐκθεσις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια Τσιμιζοῦ.

Πάουλας Δομπρόζο, Παιδικὰ ἰχνογραφήματα, μετάφρασις Κ. Χατζοπούλου.

Φώτου Γιοφύλλη. Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τόμον συλλογὴν ποιημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνθέματα». Ὁ νεαρὸς ποιητὴς γνωστὸς πλέον ἀπὸ σειρὰν ἔργων του τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν εὐμενῆ τὰ σχόλια τῆς κρι-

τικῆς συγκεντρῶναι εἰς τὰ «Συνθέματα» του σειρὰν ποιημάτων ποῦ ἀντιπροσωπεύουν ἐργασίαν ὀλοκλήρου πενταετίας. Διὰ τὴν ἐργασίαν του αὐτῆ τοῦ ἀξίζει ἓνα μεγάλο εὖγε προοιωνιζόμενον τὸ πλέον εὐέλπι μέλλον.

* *

Ἀριστομένους Προβελεγγίου. Τὰ κειμήλια «Ποιήματα» τοῦ ἐκλεκτοῦ Ποιητοῦ μᾶς ἀπετέλεσαν τὸ φιλολογικὸν γεγονός τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Νικηφόρου Φωκά» καὶ τοῦ «Πρὸς τὴν Νίκην καὶ πρὸς τὴν Δόξαν» ἐσκόρπισεν εἰς τὸν νέον του τόμον ὅλην τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του στολισμένη ἀπὸ τῆς πλουσίας ποιητικῆς φαντασίας του τὰς ἐμπνεύσεις.

Τὰ «Ποιήματα» διαιροῦνται εἰς τρία μέρη : Εἰς τὴν «Διπλὴν Ζωὴν» — Τὰ Νικητήρια — τὰ Νησιά μᾶς — Εἰς τὸ Νησί του ἔζησεν ὁ ποιητὴς μετὰ τὸ βαθύ αἶσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς κάθε ποῦ συνδέεται μετὰ τὴν ἀδολὴν καὶ ἡρεμὴν ζωὴν του. Ἡ «πελαγίσια δροσιά», «ἡ λευκοπτερυγὴ βαρκοῦλα», οἱ βράχοι καὶ τὰ μυροβόλα κύματα θίγουν τὴν εὐγενικὴν ψυχὴν τοῦ ποιητοῦ καὶ ἀπὸ τὴν πέννα του ὡς ἀπὸ πηγῆς διαυγοῦς ἀναβλύζουν οἱ στίχοι του γεμάτοι ἀπὸ τρυφερότητα καὶ ἀγάπη πρὸς κάθε τι Ἑλληνικόν, πατριωτικόν, ὠραῖον. Ἀξίζει νὰ βρισκεται στὸ πλευρὸ τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος ὁ τόμος τῶν «Ποιημάτων» καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους θὰ ζητοῦμεν τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν ἱπποτικώτατον ποιητὴν νὰ δημοσιεύσωμεν τινα ἐκ τῶν ποιημάτων του.

* *

Ἡ «Πατάτα» καὶ ἡ «Φυσικιά». Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας δύο τομίδια χρησιμώτατα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τίτλους. Ἡ «Πατάτα» ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Παπαγεωργίου καὶ ἡ «Φυσικιά» ὑπὸ τοῦ κ. Περόγλου.

Ἄν εἴη νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Γεωργικὴ Ἐταιρεία κάτι τι χρησίμον κατὰ τὴν μακρὰν αὐτῆς σταδιοδρομίαν τὰ βιβλία αὐτὸν ἀξίζουν τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτὸν.

Φ. Παλικατσέα. Τὰ «Λιπάσματα» τόμος μεγίστης χρησιμότητος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωπονικοῦ Χημείου κ. Παληατσέα. Ἡ σοβαρότης τῆς χρησιμοποιοῦσας χημικῶν λιπασμάτων ἐν τῇ Γεωργίᾳ εἶνε τόσο μεγάλη, ποῦ κάθε σχετικὴ ἐργασία ἀξίζει ὅλας τὰς ἐνθαρρύνσεις μᾶς καὶ ὅλους τοὺς ἐπαίνους μᾶς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀκολουθοῦντες τὴν καθιερωθεῖσαν ἀπὸ ἐτῶν συνήθειαν χάριν τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπαύσεως κατὰ τὸ θέρος δηλοῦμεν ὅτι τὸν Αὐγουστον δὲν θὰ ἐκδοθῆ τεύχος τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΜΑΡΚΟ ΛΟΥΡΕΝΤΣΟ
ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Συνιστῶμεν ΘΕΡΜΩΣ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μᾶς τὸ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἶνε τὸ καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως.

Εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις ἀπέχον τρεῖς λεπτὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς προκουμαίας.

Θερμὰ καὶ ψυχρὰ Λουτρά. Οἰκογενειακὴ περιποίησις. Ἡλεκτροφώτιστον. Κουζίνα Γαλλικὴ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» τὸ συνιστᾷ ἰδιαίτερος.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΔΟΥ—1 Ὁραὶ ἐπισκέψεως 3-5 μ. μ.

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΠΟΤΑΣΗ 1 α - GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αυτοκίνητα πολυτελείας φορητά (camions).

Βενζίνη, έλαια, ελαστικά κ.τ.λ.

Το άνω garage αναλαμβάνει οϊανδήποτε έπισκευήν, ένοικιάζει δε και μεμονωμένα διαμερίσματα προς τοποθέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΕΝΩΣΙΣ

(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Το ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ έν Έλλάδι συνεργατικών ίδρυμα.

Το διαθέτον τα μεγαλειότερα ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ και την άσφαλή και πολυπληθεστάτην πελατεϊαν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΑΙ άπαντα τα είδη εις τας άριστας ποιότητας και πωλεί αυτά εις τας μικροτέρας τιμάς.

Άποκλειστικός σκοπός του δεν εινε το κέρδος αλλά ή ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τών αναγκών τών μετόχων αυτού.

Συνεπώς ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑ χαρακτηρίζουσιν αυτό.

Εύρίσκει τις έν αυ τῷ ότι θελήσῃ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ είδη - Πίλοι Γυναικείοι - Ύποδήματα κ.λ.π

"Όλας τας τυπογραφικάς σας έγγραφίαις εις το Τυπογραφείο"

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 Βύρισιδου 3, Άθήναι

Πλουσία συλλογή
στοιχείων και κοσμημάτων

Μηχανήματα τελειότατα

Τιμαί ειδικευμέναις

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Το αρχαιότερον τών έν Έλλάδι Χαρτοπωλείων
Ίδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλη άποθήκη χάρτου Έφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικών και πάσης ποιότητος.

Μεγάλη άποθήκη ειδών γραφικής ύλης πάσης προελεύσεως.

Άτμοκίνητα Έργαστήρια Καταστήρων, Φακέλλων και φωτογραφικών χαρτονίων.

Μόνοι έκάρται έν Έλλάδι έπιστολικών δελταρίων. Δεκαί άπ αγγελίαι έκτελούμεναι τάχιστα. Έξεδόθησα, ως κριτών 500 ειδών μέχρι τούδε.

Άτμοκίνητον Τυπογραφείον με 10 πιεστήρια δικ μικράς έπιμελεημένης έργασίας (Travaux de reville) ως και διά μεγάλας καλλιτεχνικάς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικών πλάκων και χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι αντιπρόσωποι τών φωτογραφικών πλάκων Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Έάν αι Άθήναι δύνανται να υπερηφανεύονται διά τας τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικάς πρόδους των, μια άφορμή προς τούτο εινε και το μέγα αυτό κατάστημα εις το όποιον συνεκεντρώθη πλουσία επίπλωσις, άπαστράπτουσα καθαριότητας, πρέθιμος ύπηρεσία, μοναδική άφθονία όλων τών ειδών τής ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ και τής ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρώτον αυτό έκαινοτόμησεν εις τῷ ζήτημα τής εθνηγής διανομής κατ' όικον άγνοῦ και νοποῦ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τά ΓΙΟΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ένομαστά, έλα δε τά είδη τής ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται άφθονα, εύθηνά και με ύλικά έκλεκτά και έπιμελημένα. Τά είδη τής ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, άπολαυστικώτατα. Κατόπιν όλων αυτών δικαίως θεωρείται το κέντρον όλου τοῦ έκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως έβρίσκουν θέσιν μόνον οι προνοητικοί που φροντίσουν έγκαίρως να τας καταλαμβάνωσι και άκόμη δικαιώτερον οι συχναζόντες εις θέατρα δεν θεωροῦσι τήν διασκέδασίν των πλήρη άν δεν πάρωσι μετά το τέλος τής παραστάσεως το άναφυκτικόν των η το παγωμένο γάλα των, η τήν άδραν κρέμαν των εις τας πολυτελείς αίθουσας τών

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ύποκαταστήματα:

ΕΝ ΒΛΑΔΔΙ: Έν Πειραιεί, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Ίωαννίνοις, Χίφ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλφ, Λαρίσση, Χανίοις, Έρακλείφ Ρεθύμνφ και Σάμφ (λιμνή Βαθέως).

Προσωρινά Πρακτορεία: έν Μούδρω (Νήσος Αήμος), έν Μυτιλήνη (έν τῷ πόλει και παρά τῷ στρατοπέδφ τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Έν Κωνπόλει. (Ύποκατάστημα έν Γαλατῷ μετά Πρακτορείον έν Σταμποῦλ), Σμύρνη.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῷ: Έν Άλεξανδρείφ, Καίρω. ΕΝΑΘΝΑΙΝῶ: (No 22 Fenchurch Street). ΕΝ ΛΕΜΕΣῶ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Άντιπρόεδρος), Ίάκωβος Μπινιέ (έντεταλμένος Σύμβουλος), Ίω. Άθηνογένης, Κ. Βερούνη, Δ. Ζαφίρης, Σ. Εύγενίδης, Π. Καραπάνος, Βαρώνας δε Νεφλί, Έμμ. Ροδοκανάκης και Μ. Δάσκαρις, Σ. Φούντης.

Γενικός Διευθυντής
Γ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφική

ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ΑΤΗΝΕΝΟΣΕΣ

Η Τράπεζα Άθηνών έκτελει πᾶσαν Τραπεζικὴν έργασίαν, ήτοι Προεξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματίων και συναλλαγματικῶν, προκαταβολῆς επί χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων έσωτερικοῦ και έξωτερικοῦ, έκτελει χρηματιστικᾶς έντολάς, έκδίδει έπιταγάς, πιστωτικᾶς έπιστολάς και τηλεγραφικᾶς έντολάς πληρωμῶν έν τῷ έσωτερικῷ και έξωτερικῷ, άνοίγει τρέχοντας λοισμούς ήγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων προς φύλαξιν άντι έλαχίστων δικαιωμάτων και ένοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ύπό δρους λίαν εύνοϊκούς διά τῷ κοινόν.

Η Τράπεζα Άθηνών δέχεται καταθέσεις εις χρυσόν, έπιταγάς (chéques) επί τοῦ έξωτερικοῦ και εις τραπεζογραμμάτια ύπό δρους λίαν εύνοϊκούς.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις εινε αποδοτέαι εις 8 νόμισμα ένηργήθησαν, αι δε εις έπιταγάς (chéques) όμοίως αποδίδονται δι' έπιταγῶν (chéques) τής Τραπεζῆς επί τών έν τῷ έξωτερικῷ άνταποκριτῶν τῆς. Οι δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' έξαμηνίαν από τῆς πρώτης Ίανουαρίου και από τῆς πρώτης Ίουλίου έκάστου έτους.

Ταμειστήριον με ιδιαιτέραν ύπηρεσίαν λειτουργεί καθ' έκάστην.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΑΕΣΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε μὴ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλακίς δὲ σώζετε τὴν ζυῆν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΑΕΣΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασμαί Ἐλιξίρια, Ὁδοντοκόνις καὶ Ἄδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἄλιξιρίου παύει ἡ Ὁδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασίαι ἀλάνθαστοι καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῃ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΜΟΥΣΙΚΗ,

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—'Ο Παράς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	»	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
ἕλα μαζῆ εἰς ἓνα τόμον	»	6.50

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Θ. Γ. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελαίνομαι γιὰ κόρτε	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	»	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα STARR μὲ μηχανίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὠριστημένῃ προθεσίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζόμενον εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῇ καταθέτῃ διδλιαρῖου λογοριασμοῦ καὶ βιβλιαρῖου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1/2 % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη, τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρασ τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπι ἐντόκουσ καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἢ τει εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠριστημένῃ προθεσίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τουλάχισ

2 » » » » » » 1 ἔτους

2 1/2 » » » » » » 2 ἐτῶν

3 » » » » » » 4 ἐτῶν

4 » » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΓΕΩΛΟΓΙ-
ΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΠ., ΚΑΤΑΣΤΑ-
ΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΛΟΤΥΠΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ, ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ
ΑΓΓΕΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΑΣΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΙΛΟΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΥΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΥ

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΑΣΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΤΟΙ:

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΒΙΒΛΙΑ ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ ΚΑΙ ΑΠΛΑ,
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΔΑΜΠΟΥΝ, ΚΑΛΥ-
ΜΑΤΑ, ΧΑΡΤΑΙ ΚΑΠ. ΚΑΠ.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1914 ἐτετέλεσε μετὰ μεγίστης ἐπιμε-
λείας καὶ καλαισθησίας πλείστα ὅσα ἔργα, μεταξὺ
τῶν ὁποῦν τὰ ἑξῆς μέγιστα καὶ σπουδαιότατα:

- 1) Τριγωνομετρία καὶ Ἀναλυτικὴ Γεωμετρία τῆς Σχο-
λῆς τῶν Ἑβελπίδων ὑπὸ Α. Καραγιαννίδου.
- 2) Ὁγκωδέστατον Γαλλοελληνικὸν Ὁδηγὸν Φάρον καὶ
Φανῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φάρων κ. Στυλιανοῦ
Λυκούδη, Πλωτάρχου.
- 3) Ὁγκωδέστατον τόμον περιλαμβάνοντα τοὺς Νόμους, Β.
Διατάγματα καὶ Συμβάσεις περὶ σιδηροδρόμων κ.λπ.
τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Τμηματοῦ τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Σκαλιστήρη.
- 4) Τοὺς Νόμους περὶ Ταμιευτηρίων κ.λπ. ὑπὸ τοῦ Τμη-
ματοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κ. Θ.
Πενθερουδάκη.
- 5) Τὸ Ταχυδρομικὸν Δελτίον τοῦ ἔτους 1915 ὑπὸ κ.
Γεω. Δρακάντου, Ἀ. τάξεως Γραμμ. Ὑπουργείου
Συγκοινωνίας.
- 6) Τρία τεύχη Ὁδηγῶν περὶ ταχυδρομικῶν δειμάτων
ὑπὸ κ. Ρουμελιώτου, Ἀ. τάξεως Γραμμ. Ὑπουργ.
Συγκοινωνίας.
- 7) Τρία συγγράμματα τοῦ ἱατροῦ κ. Μιχ. Οἰκονομίου.
- 8) Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδες, Ἡγὸς Δημοσίας Ἀσφα-
λείας, Ἐθνικὴ Δόξα, Σοσιαλισμὸν, Ἐμπορικὸν
Ὁδηγόν, Διάπλασι τῶν Παιδῶν κ. Ν. Παπα-
δοπούλου, Πανακοθήκη κ. Α. Καλλογεροπούλου,
Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις Δος Ἐθνεγίας Ζωγράφου,
Ἐνωτηριὸν κ. Οὐρανίας Μανουμάτη, Μαθημα-
τικὸν Περιοδικὸν κ. Α. Λαπαθιώτου κ.λπ. κ.λπ.
- 9) Τὸ Γεωργικὸν Δελτίον καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα τῆς Βα-
σιλικῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας.
- 10) Ἄπαντα τὰ συγγράμματα τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρείας τὰ
ἔργα Διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτου κ.λπ.
- 11) Πλείστα ἄλλα ἔργα Ὑπουργείων, Ἐταιρειῶν Ἐπιστη-
μόνων, Ἐμπορῶν κ.λπ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ"
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΛΑΝΟΥ "ΣΤΑΡ"

